

HET POLITIEKE GEBEUREN
RONDOM DE
REPOEBLIK INDONESIA

OVERZICHT DER ONTWIKKELINGEN
SEDERT DEN OORLOG MET JAPAN

DEEL II (foto's)

REGEERINGS VOORLICHTINGS DIENST
BATAVIA — AUGUSTUS 1947

(BEPERKTE OPLAGE)

1. - . De Japansche overheerscher richtte zich met zijn opzweepende propaganda het sterkst tot de Indonesische jeugd, zeer wel beseffend, dat militair vertoon juist onder de jongeren en jongsten veel bewondering vindt.

2. - . Indonesische schooljongens, Japansch geuniformeerd, Japansch georiënteerd en luidkeels "banzai" schreeuwend. Agressiviteit wordt een nieuwe deugd.

3. - . Soekarno, de Indonesische leider (links op het podium), groet een aantal "Romusha's", Indonesische slavenarbeiders voor de Japansche oorlogsmachine. De recruteering van deze Romusha's werd door Soekarno en een aantal van zijn medewerkers op duidelijke wijze ondersteund. (Foto van de "Barisan Propaganda", het Japansch-Indonesische Propagandaleger).

4. - . Ongeveer 230.000 Romusha's zijn jammerlijk omgekomen. Tallooze anderen werden in een zorgwekkende toestand, als zichtbaar op deze foto, verspreid over Zuid Oost Azie aangetroffen.

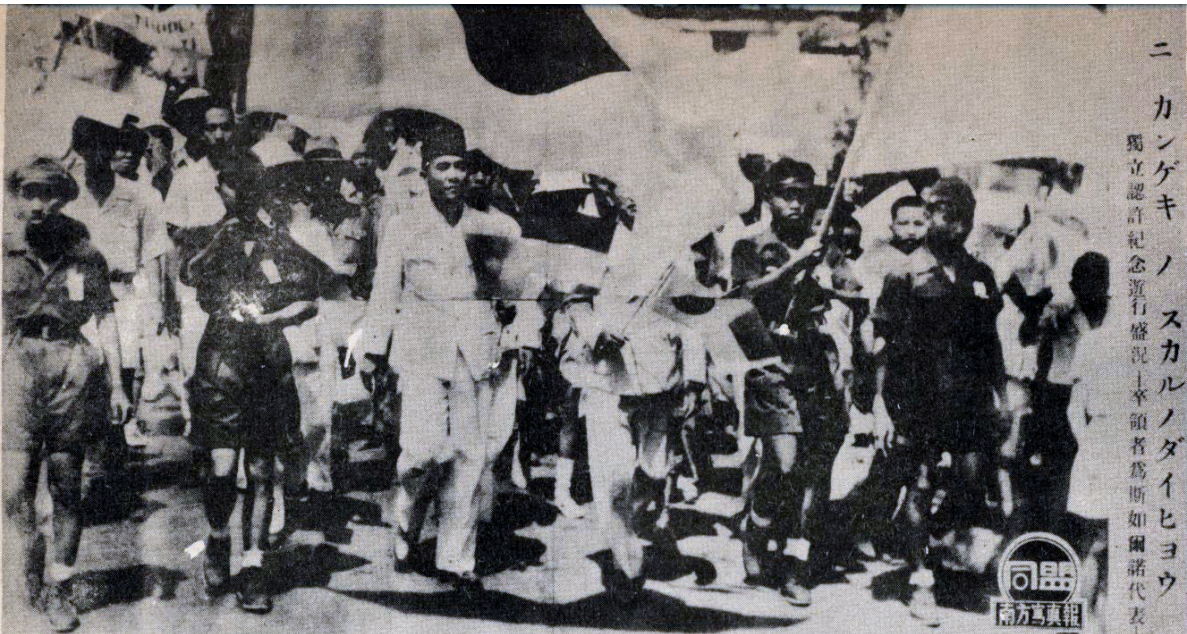

5. - . Een Romusha, aangetroffen bij Wakde Sarmi (Nw Guinea) wordt medisch onderzocht in een N.I.C.A.-kamp. Hij was door de Japanners in het oerwoud achtergelaten en had sedert 28 dagen geen redelijk voedsel of water gezien.

6. - . Twee der Nederlanders, die in het kamp Si Rengo Rengo (Sumatra) werden geïnterneerd. Een der weinige foto's, die nog tijdens de Japansche bezetting kon worden genomen.

IR. SOEKARNO BERGUMBIRA MENYAMBAT PERJANJIAN KEMERDEKAAN

Ir. Soekarno, noted Indonesian leader, sharing joy of the forthcoming independence with his compatriots.

7. - . Soekarno aan het hoofd van een der vele, tijdens het Japansche bewind, gehouden optochten. Links de Japansche vlag, rechts het "Rood-Wit". Oorspronkelijk de kleuren der "Vorstenlanden" (Midden-Java, rondom de centra van Djocja en Solo) werd deze combinatie tijdens het Japansche bewind officieel aanvaard voor geheel Indonesië.

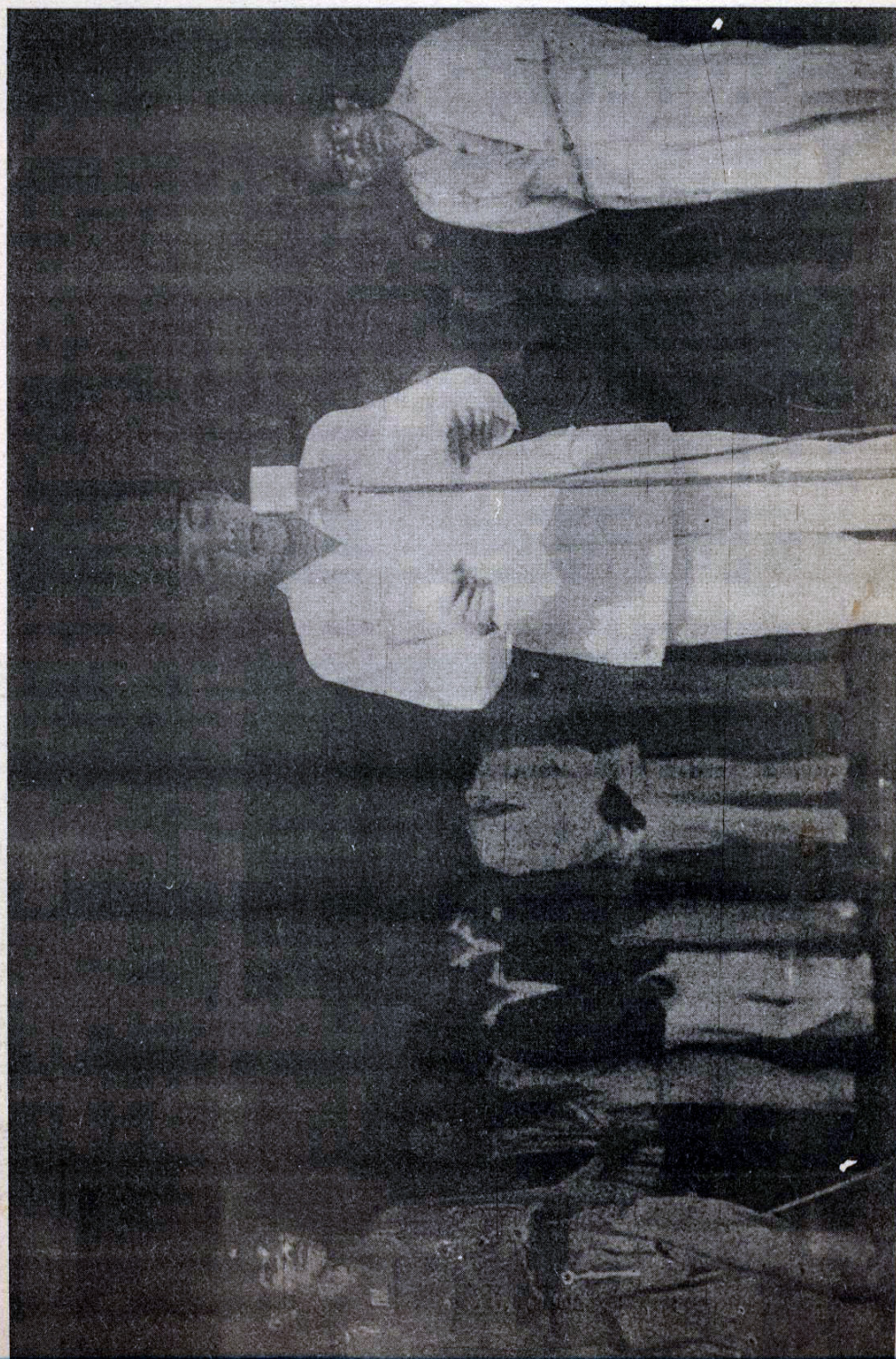
8. - . Op 8 November 1944 werd te Batavia een groote anti-Geallieerde demonstratie georganiseerd, vol van propagandistische kijkspelen. Deze dubbele pagina, gereproduceerd uit het Indonesische Weekblad "Djawa Baroe", geeft in de rechterbovenhoek Ir. Soekarno weer, terwijl hij de menigte aanspoort om met volle kracht tegen de Geallieerden te strijden en hecht verenigd te blijven met Japan. In de rechterbenedenhoek afbeeldingen van Churchill, Roosevelt en de voor Nederland representatief beschouwde heer van der Plas worden op demonstratieve wijze verbrand. De kopregel "Roosevelt telah dihoekoem" beteekent "Roosevelt is gevonist".

ROOSEVELT TELAH DIHOEKOEM

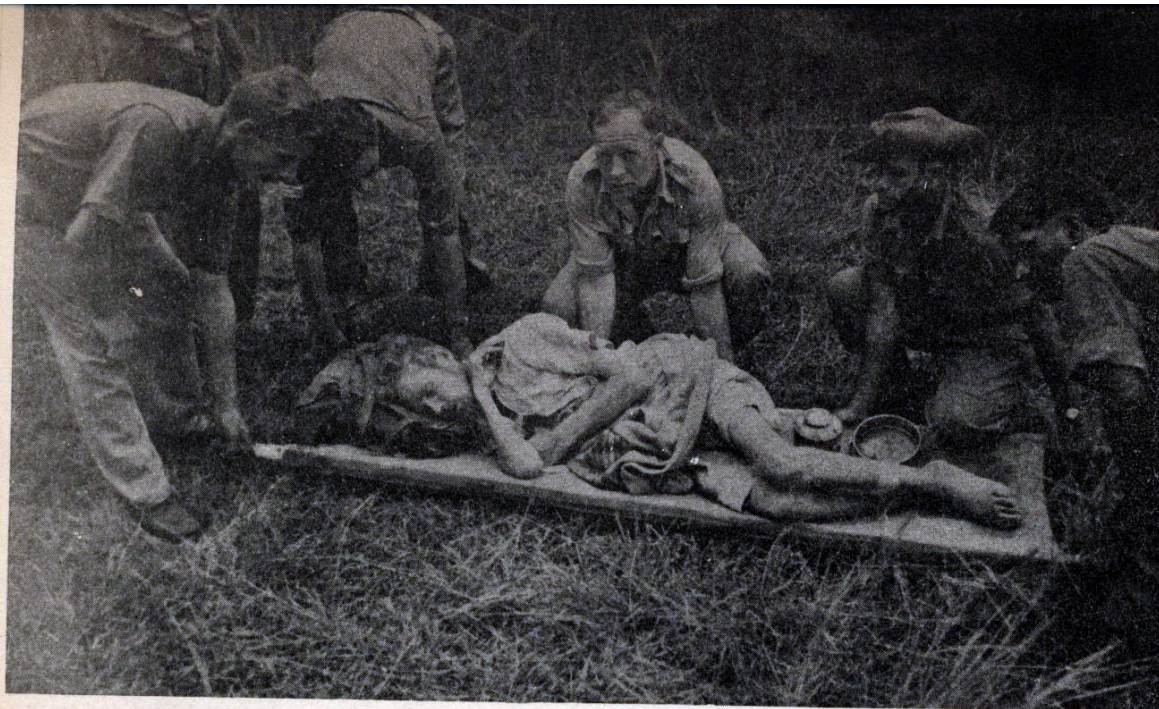
Roosevelt telah mati terbakar. Poin Churchill mati terbakar. Bersamaan dengan Van der Plas, mereka telah dibakar mati oleh rakyat Indonesia di tanah lapang Gambir, Jakarta Tokubetsu Shi.

Tg. 8 November, di waktu malam, atas usahan Djawa Baroe Kat. di tanah lapang Gambir telah di- laksanakan Rapi Besar untuk memperingati genap setahun Malagat. Bersama Asia Timur Raja. Di dalam sambutan kedua sambutan diucapkan kegembiraan rakyat berhubung dengan hasil kuan- nangan yang gilang-gemilang di Taiwan dan di Filipina dan untuk menyatakan terima kasih atas djandi kemerdekaan Indonesia. Setelah arak-arakan itu, bunca-bunca Roosevelt, Churchill dan Van der Plas dipotongkan hokumen bakar. Sekali berdjandi akan pasti menang, semangat dan rasa per- tuuhan dikaluar-kubarkan dengan setinggi-tingginya.

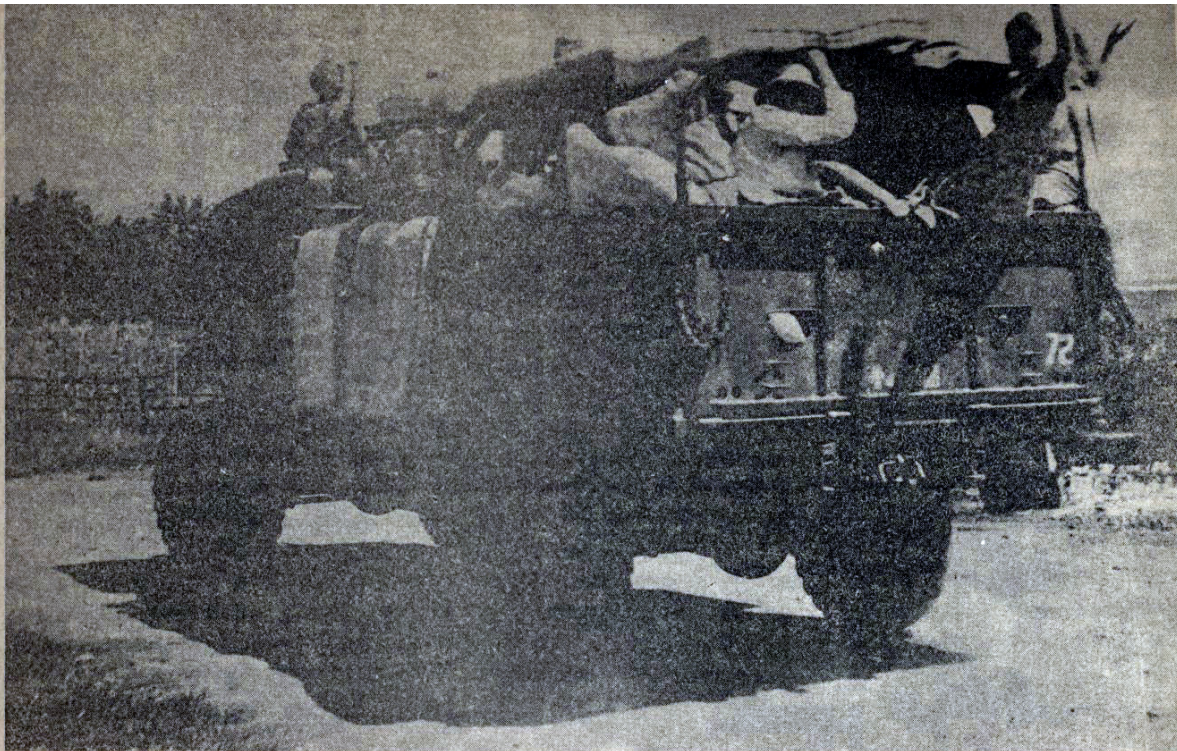
9. - . 17 Augustus 1945: Soekarno leest de proclamatie voor, waarin de "Republiek Indonesia" wordt uitgeroepen. De Nederlanders zijn nog in de kampen, de Geallieerden nog niet geland en het Japanse Militaire Gezag nog onaangetast. Links en rechts van Soekarno (op den achtergrond) hoge Japanse officieren

10. - . September 1945. Een overlevende uit een Japans concentratiekamp te Palembang (Sumatra) wordt per vliegtuig naar een hospitaal te Singapore gebracht.

11. - . Nederlandsche krijgsgevangenen van het "Changi-kamp" bij Singapore. De Britsche "Senior Medical Officer", voor dit kamp aangesteld, verklaarde dat 90% der nog aanwezige krijgsgevangenen van dit kamp in soortgelijke conditie verkeerde.

12. - . November 1945. Vele tienduizenden Nederlandsche geïnterneerden in Midden-Java, die sinds Augustus op de komst der bevrijders hadden gewacht en door de ongeremde activiteit der Republikeinsche terroristen in voortdurend levensgevaar verkeerden, werden tenslotte in voorloopige veiligheid gebracht door de 49e Brigade. De terroristische aanvallen op de kampen (waarop ook artillerie gericht werd) werd later o.a. op Republikeinsche postzegels verheerlijkt.

13. - . Haastige ontruiming van een der kampen (Banjoe Biroe). Engelsche rapporten spraken van een "crash evacuation".
(Foto's "British Official Picture")

14. - . Indonesische vluchtelingen zoeken bescherming binnen de door de Britsche troepen beschermde gebieden ("British Official Picture"), November 1945.

15. - . Overal tiert misdaad en terreur. Eén der vele lijken (in dit geval een zwaar gemutileerde Indo-Europeesche vrouw), die in het Antjol-kanal bij Batavia gevonden werden. Alleen al in deze stad werden in de maanden Augustus t/m December 1945 circa 650 personen van verschillende landaard door de extremisten ontvoerd en vermoord.

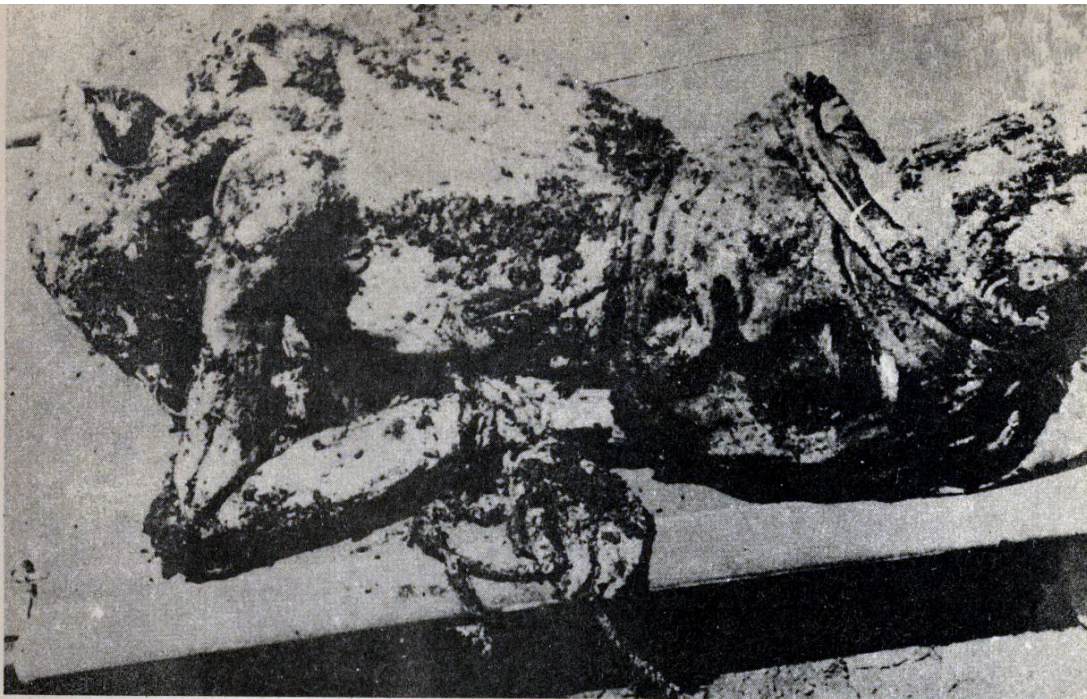

16. - . Gebrek aan transportmiddelen, coördinatie en veiligheid hield tienduizenden geïnterneerden nog vele maanden na den oorlog in de slechts weinig verbeterde kampen. Hier een Javaansche vrouw (wegens haar huwelijk met een Nederlander door de Japanners geïnterneerd) in een gebrekkig kamphospitaaltje.

17. - . Soekarno (midden), wiens positie o.a. versterkt werd door enkele uitingen van den Britschen Opperbevelhebber, Generaal Christison (Zie Hoofdstuk I) tijdens een persconferentie met geallieerde correspondenten. October 1945.

18. - . Het in Juni 1946 opgegraven stoffelijk overschot van den Nederlander v.d.K., die op 25 December 1945 op gruwelijke wijze door extremisten vermoord werd.

19. - . Het stoffelijk overschot van de 5-jarige Marijke de G. in December 1945 te Bandoeng vermoord.

20. - . Enkele opgegraven en geïdentificeerde stoffelijke overschotten, afkomstig van de gruwelijke massa-moord, begaan op de in "Indisch Bronbeek" (bij Bandoeng) ondergebrachte burgers.

21. - . Een massa-moordenaar wijst de plek aan, waar hij en zijn bende een aantal van zijn slachtoffers, die geïdentificeerd konden worden en de sporen van onbeschrijflijke mishandelingen vertoonden, begraven heeft. Juni 1946.

22. - . Begin December 1945 had bij Bekassi een vliegtuig-ongeluk plaats. De overlevenden van de neergestorte Dakota werden door Indonesiërs vermoord. Dit vormde de aanleiding tot de veelbesproken Britse strafexpeditie naar Bekassi. Op deze foto: het opgraven van enkele gemutilleerde lijken.

23. - . De onder de leus van nationalisme bedreven misdaad vond niet alleen onder de Nederlanders zijn slachtoffers, maar ook onder de Chinezen en andersdenkende Indonesiërs. Hier twee van zware mishandeling getuigende lijken van Indonesiërs, in April 1946 onder vele andere uit het Antjolkanaal opgehaald.

24. - . De Japanners hebben zich in den oorlog met hun brute optreden en rustelooze propaganda ongetwijfeld een groote bewondering onder de (vooral jongere) Indonesiërs verworven. Dat deze bewondering voortwoekerde, blijkt o.a. uit deze (in het Republikeinsche Ministerie van Voorlichting te Batavia gevonden) foto, die herleid kan worden tot medio 1946 en waarop een Japansch officier (met Jap. tropenhelm en Samurai-zwaard) in het centrum van de belangstelling der Republikeinsche soldaten en andere jeugdige Indonesiërs staat.

25. - . De Japanner Tsumada, die de Indonesische naam Hamin had aangenomen, diende bij de T.R.I. (Tentara Repoebliek Indonesia - Leger van de Republiek Indonesië) als "intelligence-officer". Hij stond in voortdurend contact met Kanako, Japansch verbindingsofficier bij de Britsche strijdkrachten i.v.m. de ontwapening en afvoer der Japansche troepen. Tsumada werd neergeschoten, terwijl hij handgranaten naar geallieerde troepen wierp.

26. - . In April 1946 vielen twee Australische vliegerofficieren dicht bij Buitenzorg ten offer aan sluipmoord door Indonesische en Japansche terroristen. De begrafenis.

27. - . Onderzoek van een gedeelte der in de loop van een week (April 1946) te Soerabaja door het gemengde politiecorps op terroristen buitgemaakte wapentuig, varieerende van boksbeugels tot 105 mm geschut.

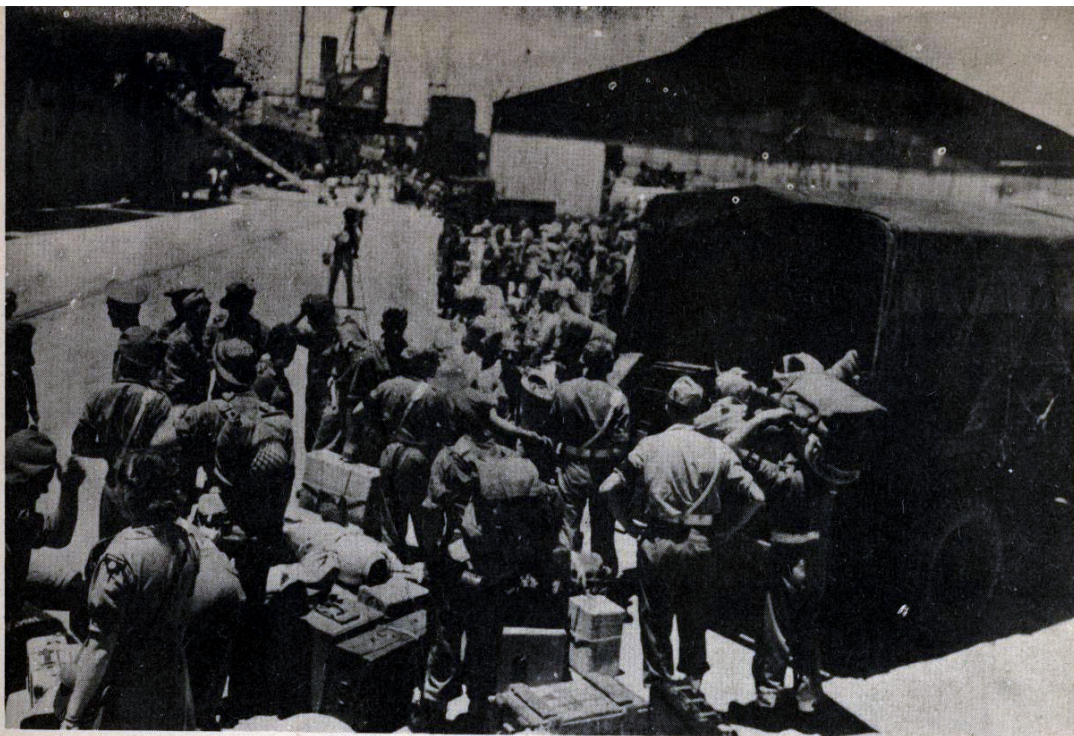

28. - . Slechts zelden kreeg menselijkheid een kans tegen de opgezweepte ge-
moederen en de vaak met hebzucht vermengde moordlust der terroristen.
Op deze foto: een Nederlandsche voorbijgangster biedt eerste hulp aan een
gewonden terrorist, die midden in Batavia met zijn makkers een aanslag
pleegde.

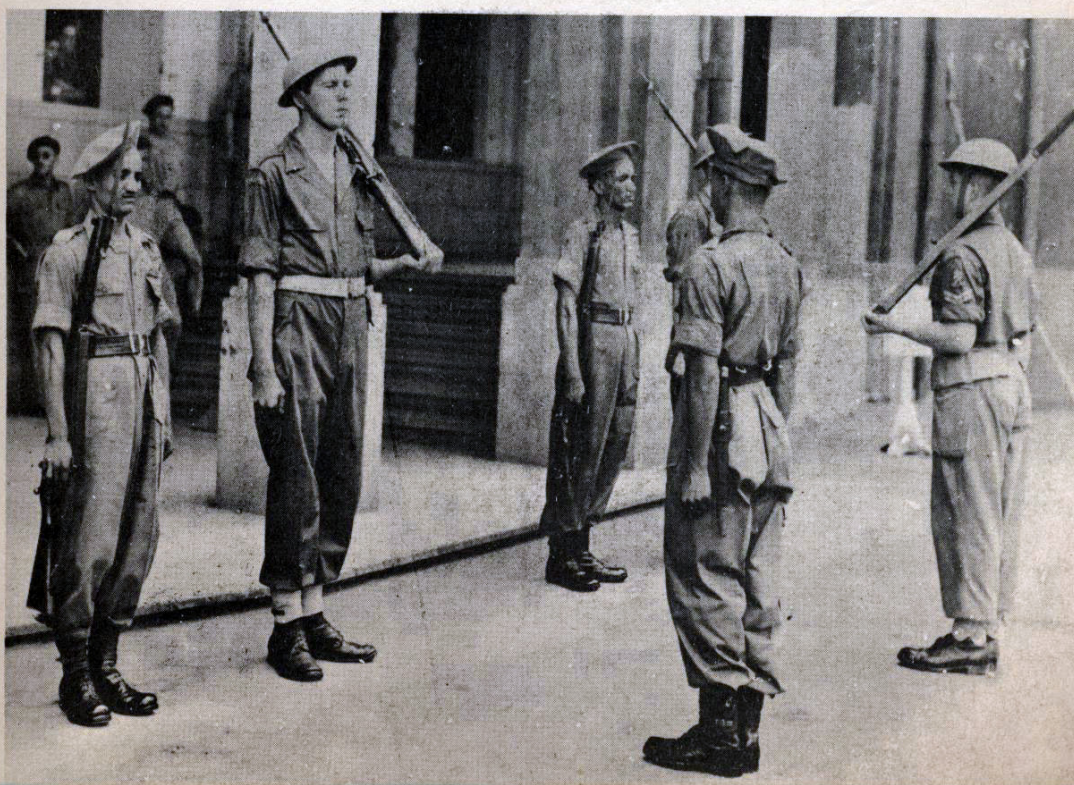
29. - . Ambonneezen, Timoreezen en Menadoneezen - ook zij zijn Indonesiërs -
protesteerden (begin 1947) in een te Batavia gehouden meeting tegen het
optreden van de Repoeblik en gaven op dramatische wijze uiting aan hun
gevoelens van lotsverbondenheid met Nederlanders.
Vooral onder de op Java en Sumatra woonachtige Ambonneezen zijn velen ten
offer gevallen aan de Republikeinsche Terroristen.

30. - . Na moeizame besprekingen met het geallieerde opperbevel arriveerden op 20 maart 1946, d.i. ruim 7 maanden na het einde van den oorlog, de eerste Nederlandsche troepen te Batavia. Het debarkement.

31. - . Nederlandsche "O.V.W.-ers" nemen de wacht voor het Hoofdkwartier te Batavia over van de daar geposteerde (Britsch-) Indische militairen.

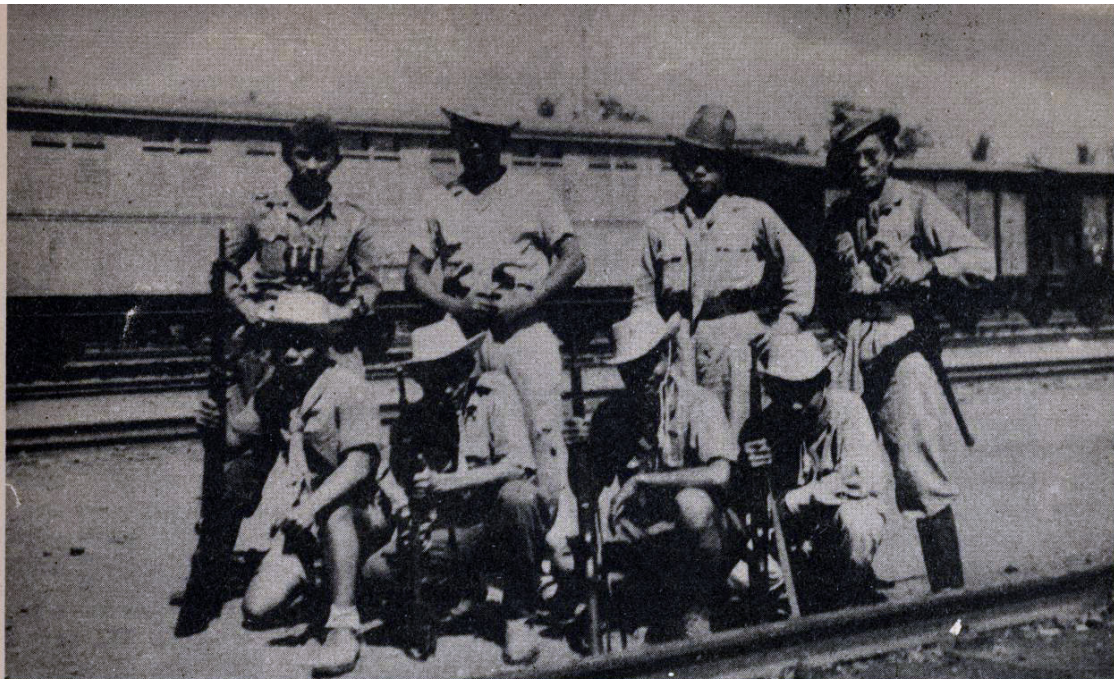

32. - . Pistool in den aanslag, de linkerhand op een Japanse officiersstasch, de borst gesierd met de schouderriem van een officier: een terrorist laat zich kijken (waarschijnlijk op het station Bekassi). Foto gevonden in het Republikeinse Ministerie van Voorlichting te Batavia.

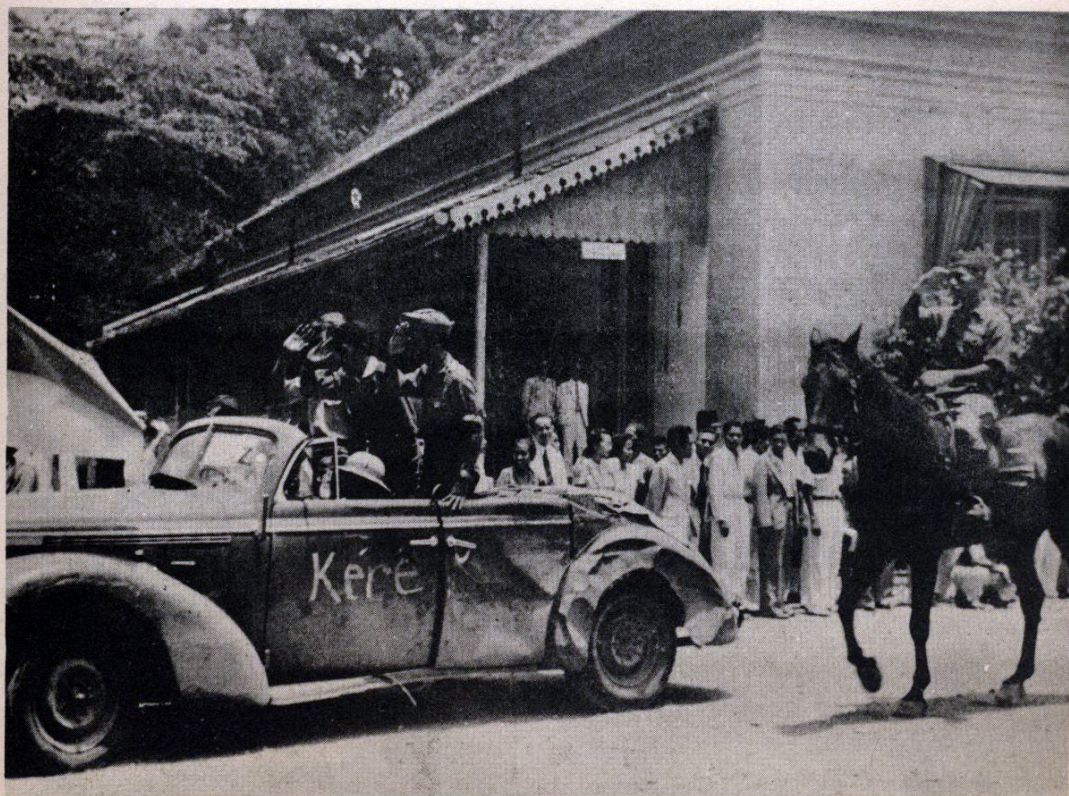
33. - . Ook dit specimen van de zeer omvangrijke Republikeinse propaganda, is een manifestatie der valsche romantiek, waarin de "pemoeda" leeft en groeit. De tekst luidt: "Mijn bloed is rood, het wensch niet onderdrukt te worden". (Afkomsig uit Modjokerto, Oost Java).

34. - . Een groep "pemoeda's" (letterl. jongeren) laat zich fotografeeren op haar arbeidsveld (een spoorwegstation). De herolek der Wild West-films schijnt hieraan niet vreemd, evenmin als die der Japansche krijgsheeren. Van de staande figuren zouden de twee rechtsche ook wel vrouwen kunnen zijn. De uiterst rechtsche figuur is uitgerust met een Japansch zwaard, tijdens de Japansche bezetting steeds als een symbool van superioriteit en krijgshaftigheid vereerd. (Foto van het Republ. Ministerie van Voorlichting).

35. - . Weinig Japansche bevelen zijn sterker er ingehamerd en waren zielloozer dan het "Kéré" (=buigen!). Deze pemoeda-leiders bedienen zich desalniettemin van dit, op de portieren van hun auto geschilderde Japansche woord om zich te verzekeren van het gewenschte eerbetoon. (Foto van het Republikeinsche Ministerie van Voorlichting).

36. - . Vele terroristen (o.a. die van de ongeregelde "Sabilillah"-troepen) onderscheiden zich doordat zij het hoofdhaar laten groeien, hetgeen opgevat moet worden als een blijk van fanatieke toewijding. (Foto van het Republikeinsche Ministerie van Voorlichting).

37. - . Een groepje pemoeda's, schilderachtig omhangen met mitrailleur-banden. Deze foto (afkomstig van het Republikeinsche Ministerie van Voorlichting) laat eenigszins voelen, hoe gemakkelijk het spelletje van roovertje spelen bij de jeugd overglijdt in gruwelijke werkelijkheid.

38. - . Op verschillende plekken in de Archipel verzette de bevolking zich op den duur zelf tegen de terroristen, zoodra zij zich verzekerd konden achten van een blijvend gezag. Op deze foto: Balineezen loopen na de landing van Nederlandsche eenheden te hoop om zelf een eind te maken aan het uit Java geïmporteerde terrorisme. Mei 1946.

39. - . Meer en meer deden na de Japansche erfenis ook andere buitenland-
sche invloeden zich gelden. Zeer actief en is de communistische propa-
ganda. Deze foto gevonden op het republikeinsche Ministerie van Voor-
lichting te Batavia geeft een optocht weer van gewapende mannelijke en
vrouwelijke vakvereenigingsleden, welke in een spandoek het hamer- en
sikkel-embleem voeren.

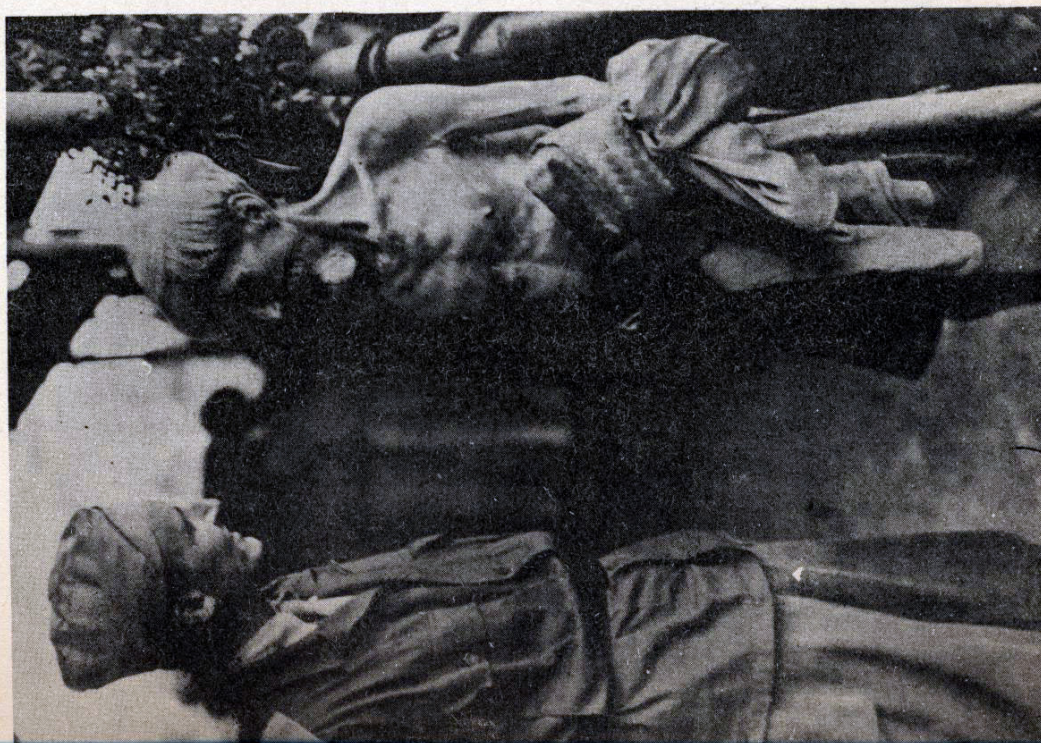

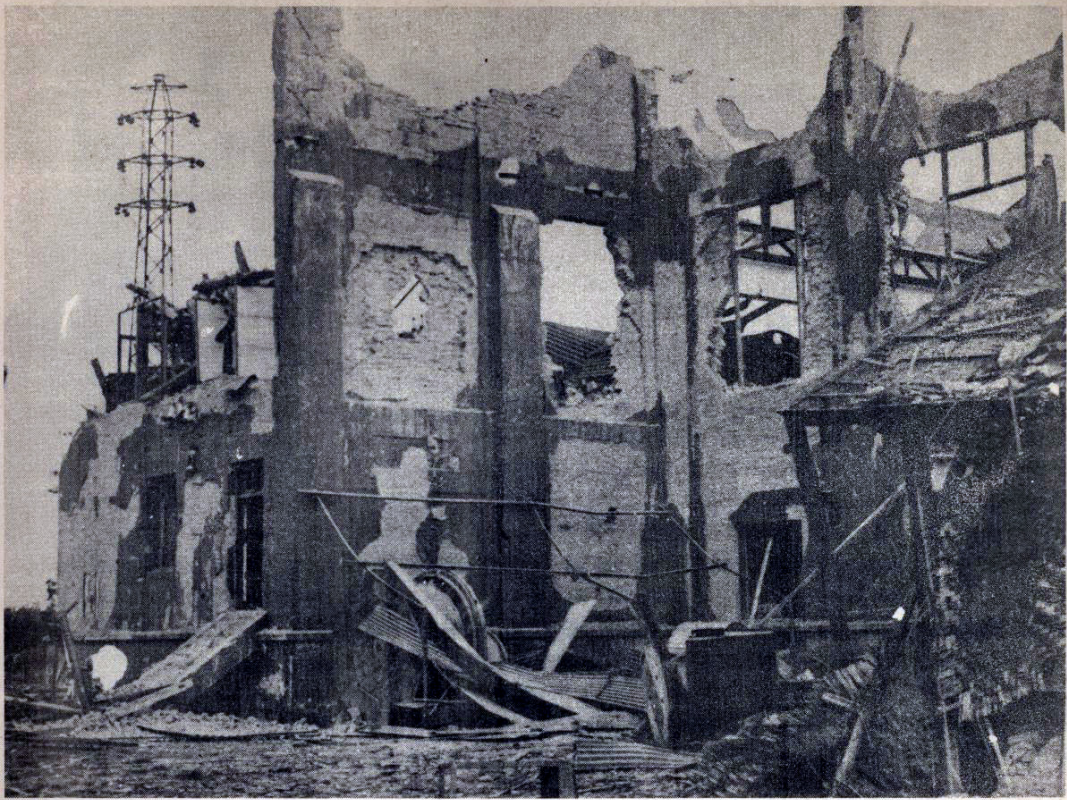
40. - . De Republikeinse Generaal Soedirman (links), voormalig dorps-school-onderwijzer en naar voren getreden tijdens het Japanse bewind als officier van de door de Japanners gevormde Indonesische hulptroepen, en het Masjoemi-bestuurslid Anwar Tjokro Aminoto tijdens een inspectie van een aantal strijdorganisaties, aan de wand enkele emblemen, waaronder de hamer en sikkel.

41. - . Soetomo, gemeenzaam "Joeng Tomo", is één der meest bekende en belangrijkste volksmensen, die door zijn ongebreidelde anti-Nederlandsche hetze zelfs in de Republiek opviel.

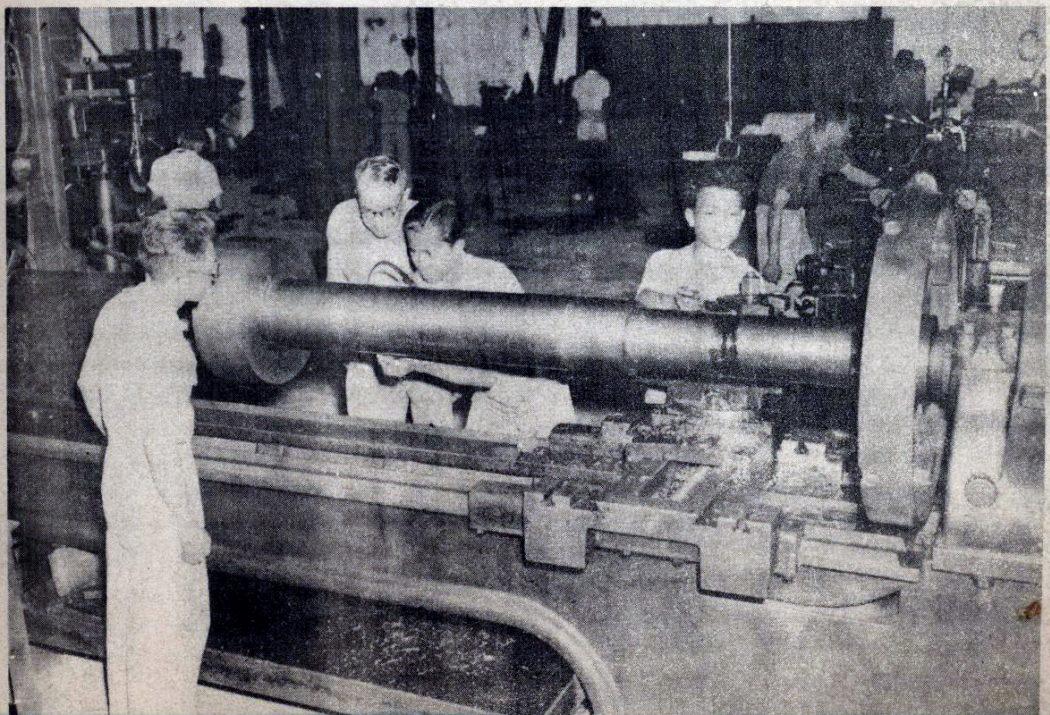
42 en 43. - . Een uitermate zwaar lot trof de Nederlanders, die zich na den oorlog nog over Java en Sumatra verspreid bevonden, alsmede die Nederlanders, die zich buiten de kampen gewaagd hadden. Zij werden door de Republiek of door haar ongecontroleerde aanhangers zwaar vervolgd en op zijn minst in over het algemeen zeer slechte kampen, geïnterneerd (hierover bestaan Rode Kruls-rapporten). Dat deze personen gezien moesten worden als gijzelaars, werd zelden openlijk gezegd, maar bleek wel duidelijk uit de tegenstand, die de Republiek bood aan de Geallieerden druk om deze weerlooze personen uit te leveren.

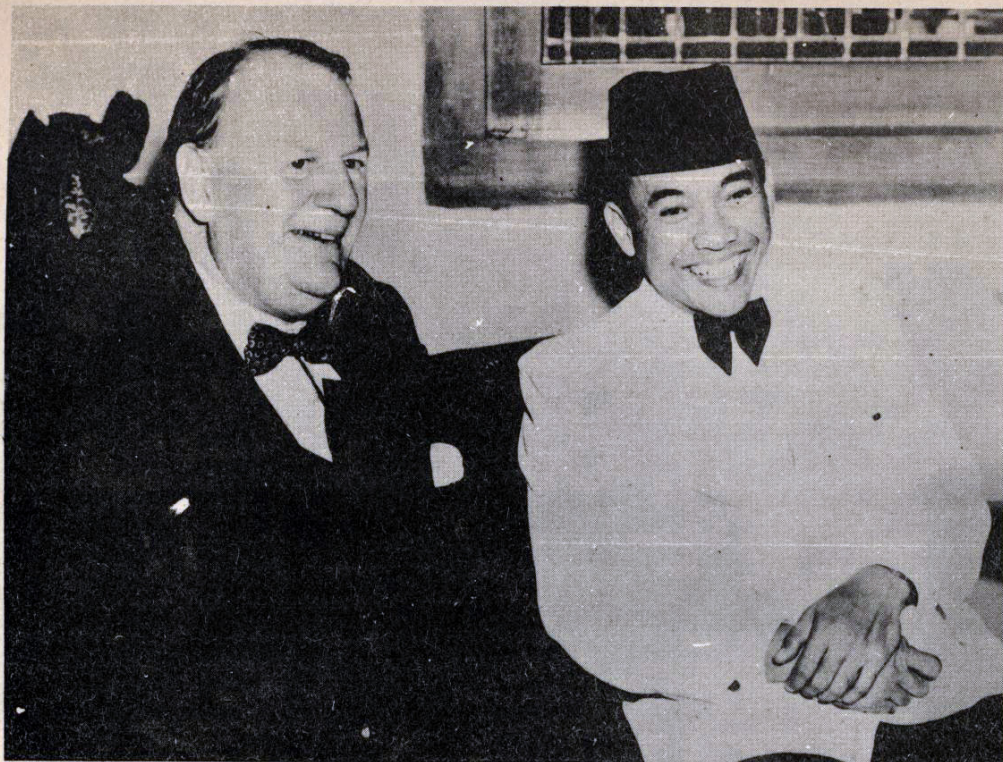

44. - . Nadat de Republikeinsche strijdkrachten Zuid Bandoeng in October 1945 volkomen verwoest hadden, de bevolking van dit stadsdeel verdreven en zich teruggetrokken hadden op verschillende posten ten Zuiden van de stad, zetten zij hun vernielingsactie regelmatig voort. In Juni 1946 viel dan ook de fabriek te Dajeuhkolot de Geallieerde troepen in de hier afgebeelden staat in handen.

45. -. Ondanks vele moeilijkheden werd in de onder Nederlandsche controle gebrachte gebieden een aanvang gemaakt met de wederopbouw, waarbij Indonesisch personeel onder leiding van deskundigen de lang verwaarloosde scholing kreeg. Op deze foto: Instructie in de machine-fabriek "De Arbeid" te Semarang.

46. - . Verschillende keeren bleek Engeland er prijs op stellen om zijn intermédiaire te verleen, teneinde de Nederlandsch-Indische Regeering en de Djokjasche Republiek tot elkaar te brengen. Na Sir Clark Kerr was het Lord Killearn, die zich in deze richting beijverde. Op deze foto: Lord Killearn en Soekarno tijdens de besprekingen, die vooraf gingen aan de opstelling van de Linggardjati-overeenkomst.

47. - . Op 8 Juni 1946 zag een Nederlandsche patrouille kans om een groot aantal Chineesche burgers bij Tangerang uit de handen van extremisten, die reeds tot massamoord en plundering waren overgegaan, te redden. Op deze foto: een aantal van de geredden in hun tijdelijk kwartier. De Chineezzen, doorgaans welvarend door hun naarstige arbeid en spreekwoordelijke handelsgeest, vormden dikwijls het doelwit van de uit hebzucht geboren moordlust bij de Republikeinsche benden. Een ander sprekend voorbeeld is het drama van Bagan si Api Api (Sumatra)

48. - . Medio October 1946 werd een bestand gesloten, op grond waarvan beide partijen een "staakt het vuren" zouden gelasten. Dit geschiedde van Nederlandse zijde zonder verwijl, doch van republikeinsche zijde nimmer. Deze foto: de Nederlandsche delegatie teekent de stukken. Geheel rechts: Lord Killearn. Geheel links: Soetan Sjahrir.

49. - . In verband met de bespreking over het bestand, arriveerde ook de republikeinsche generaal Soedirman in Batavia. Hij deed zich vergezellen door een geheel Japansch gedrilde lijfwacht en kwam door zijn optreden in conflict met de Britsche autoriteiten. Foto: Soedirman (saluerend) arriveert te Batavia.

Attentie!

Attentie!

NEDERLANDERS !

Daar zijn geen rampokkers in de Indonesische gelederen zooa's vaak genoeg wordt beweerd. Daar zijn ZONEN van het voor haar volle recht opkomende Indonesia, in de vervulling hunner plichten tegenover land en volk. Zij wenschen geen en zijn heelemaal niet geneigd ONDERHANDELINGEN TE OPENEN IN HET VRIJE VELD. WILLEN VERDER VAN GEEN SCHEIDINGSLIJNEN WETEN hoe zal er trouwens van scheidinglijnen sprake kunnen zijn waar heel Indonesia de Republikeinsche Staat vormt, en zullen voorts hunne plichten blijven vervullen. Dit laatste gebiedt hun hunne discipline en weest er tenslotte diep van doordrongen, dat slechts hunne Sjahrir hun van deze voorne mens kan weerhouden.

Dat men dit wete en er zich voor hoede.

De Indonesische Patriot.

Pers Prop. 7d hq.

50. - . Het bestand hield een erkenning van de demarcatielijnen in zich. Voor zoover deze niet duidelijk waren, wenschte men ter plaatse tot een bepaling van deze demarcatielijnen te komen. Dit door de republikeinsche instanties verspreide pamflet getuigt van de lijnrecht daartegenover staande opvatting en was ook in strijd met de afspraken, die gemaakt werden ten aanzien van het maken van propaganda. Daarbij moge gevoegelijk nog buiten beschouwing gelaten worden of de eerste zin van de tekst houdbaar geacht kan worden.

51. - . Een republikeinsche propaganda-plaat, die reeds onmiddellijk het bestand als een fictie voorstelde en zuiks terwijl de republikeinsche order van "staakt het vuren" nog niet eens gegeven was.

52. - . Ook deze republikeinsche propaganda-plaat (één uit zeer vele soortgelijke) uit dezelfde periode stammend, getuigt niet van de vreedzaamheid, welke de republiek in haar propaganda naar het Buitenland en Nederland als één van haar karakteristieken uitdroeg. Openlijk getuigend van den wensch tot samenwerking, ziet men in deze voor binnenslandsche consumptie geproduceerde propaganda iets geheel anders: de Nederlanders aangeduid als "Moesoeh" d.i. "Vijand".

53. - . Waar de republikeinsche propaganda en machtspoli-
tiek minder voelbaar was, kwamen de Nederlanders en Indo-
nesiers tot resultaten zoowel op politiek als op econo-
misch terrein. De heer Tjokorde Gde Rake Soekawati, die
later President zou worden van de nieuwe Staat Oost-In-
donesie, spreekt als afgevaardigde van Bali, ter Conferen-
tie te Den Pasar een rede uit.

54. - . 16 - 25 Juli 1946: de Malino-conferentie vormt een belangrijk rustpunt in de ontwikkeling van Indonesie. Buiten Java en Sumatra is hier de geheele Archipel vertegenwoordigd om belangrijke politieke hervormingen te bespreken en uit te stippelen.

57. - . Binnen de demarcatielijnen vonden Indonesiers en Nederlanders elkander op velerlei terrein, ondanks de officieele en officieuze republikeinsche propaganda en subversieve actie.
Op deze foto: Een bij de militaire organisatie ingedeelde bestuurs-ambtenaar bespreekt met twee landbouwers de verbetering van de rijstbouw, die zoo lang verwaarloosd werd.

58. - . De Modjokerto-affaire (eerste helft 1947) was van symptomatische beteekenis voor het optreden van de Repoeblik. De levensmogelijkheden van de groote bevolking der Modjokertosche vlakte werden door de republikeinsche strijdkrachten opgeofferd terwille van een gebrekkige poging om de Nederlandsche militairen moeilijkheden te bezorgen: Sluizen werden vernield, waardoor op groote schaal de rijstvelden der reeds hongerende bevolking werden vernietigden dorpen geinundeerd.

59. - • Menschen van Modjokerto tijdens één der voedseluitdeelingen, die onmiddellijk na het ingrijpen der Nederlandsche troepen werden georganiseerd.

60. - • Menschen van Modjokerto.
Beelden zooals de bevrijders overal aantroffen.

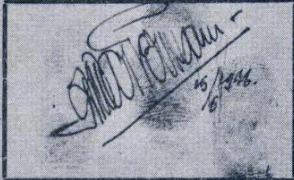

- • Uit het republikeinsche gebied stroomden groote aantallen havelooze en uitgehongerde zwervers toe naar de onder Nederlandsche controle staande gebieden, hetgeen door de Republikeinen, die overigens deze gebieden op verschillende wijzen blokkeerden, niet tegengegaan werd. De huisvesting en voedselproblemen, toch al schier onoplosbaar geworden in deze enge enclaves, werden daardoor immers steeds moeilijker, terwijl een deel van de verantwoordelijkheid, die op de Republiek rustte, daarmee vervallen scheen te zijn.

- • Zooveel mogelijk werden op verschillende plaatsen door de Nederlandsche autoriteiten centra ingericht, waarin zwervers voedsel, kleeding, huisvesting en een zekere mate van (her-)scholing konden vinden.

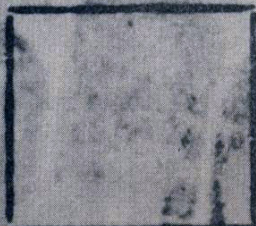

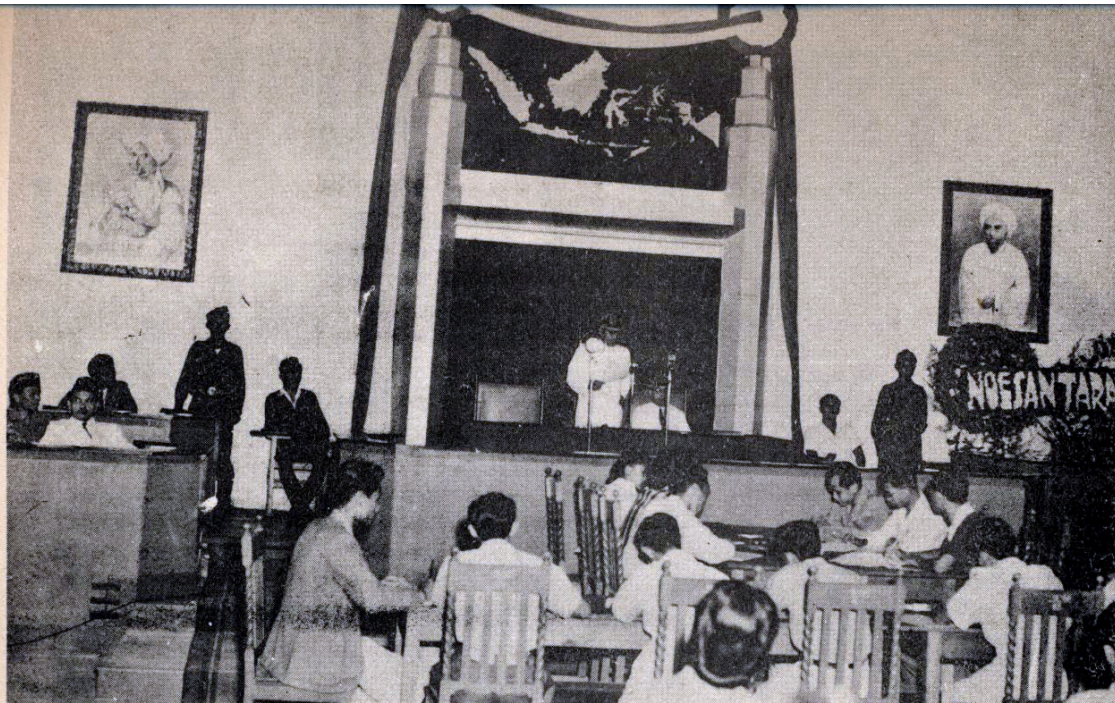
No.	 Tanda tangan : _____ Signature : _____	No.
Stb. No.		Register-number :
Nama : <i>Anwar Permana</i>		Name :
Tanggal kelahiran : <i>12-9-1925</i>		Born :
Tempat kelahiran : <i>Pandjajam</i>		At :
Pangkat : <i>Letnan I</i>		Rank :
Djabatan : <i>Letnan I</i>		Function : <i>to carry all kinds of weapons</i>
Kompa : <i>1</i> Bataljon : <i>3</i>		Company : <i>1</i> Battalion :
Resimen : <i>19</i> Divisi : <i>3</i>	Regiment : <i>19</i> Division :	
Kepala Resimen / Bataljon	Commander of Regiment / Battalion	

Tapak tiga jari tengah tangan kiri.
Prints of three middle fingers of left hand.

63. - . Een identiteitsbewijs van de republikeinsche strijdkrachten, gedateerd 15 - 5 - 1946 en ten name van Anwar Permana, die voor dit stuk een paspoortfoto gebruikte, waarop hij nog gekleed is in een japansch (onder)officiers-uniform.

64. - . Een soortgelijk identiteitsbewijs, gedateerd 1947 en voorzien van een groote, roode ster.

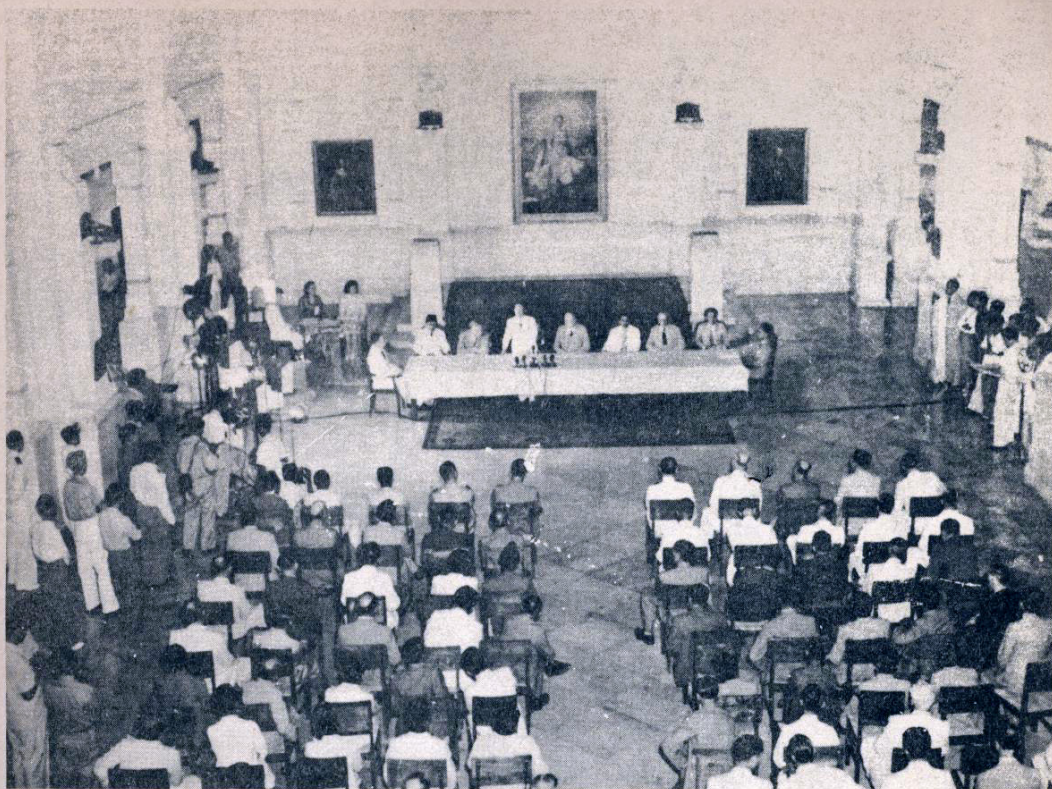
No.	Stb. no. 11314
TENTERA REPUBLIK INDONESIA KARTOE PETERANGAN	
Pemegang kartoe ini ialah :	Tinggi : 167
Nama S. Slamet	Bamboet : litam
Oemoer 20 th	Bidoeng : litam
Pangkat Ser	Badan : litam
Djabatan litam	Tandas : litam
 Potret atau tanda tiga jari kiri	Tanggal : 15-5-1946
Tentera Republik Indonesia Komplek B. I. Conde IV R. I Kepala Dist. litam	

65. - . De Djokjasche Republiek eischte steeds het recht op om representatief op te treden voor de geheele Archipel. Dit manifesteerde zich o.a. in de landkaart, welke tijdens het in begin Maart 1947 te Malang gehouden K.N.I.P.-congres boven het spreekgestoelte was aangebracht.

66. - . Internationale verwickelingen ontstonden o.a. naar aanleiding van de in de republikeinsche haven van Cheribon geladen Amerikaansche vrachtboot "Martin Behrmann", welke door de Nederlandsche Marine naar Batavia werd opgebracht. De lading, welke onttrokken bleek te zijn aan de zich in particulier bezit bevindende ondernemingen, werd geconfiskeerd. Na eenige beroering in de Amerikaansche pers erkende het State Department de juistheid van het Nederlandsche standpunt. Foto: het lossen van de gewaarmerkte ondernemingsproducten ("Kertamanah").

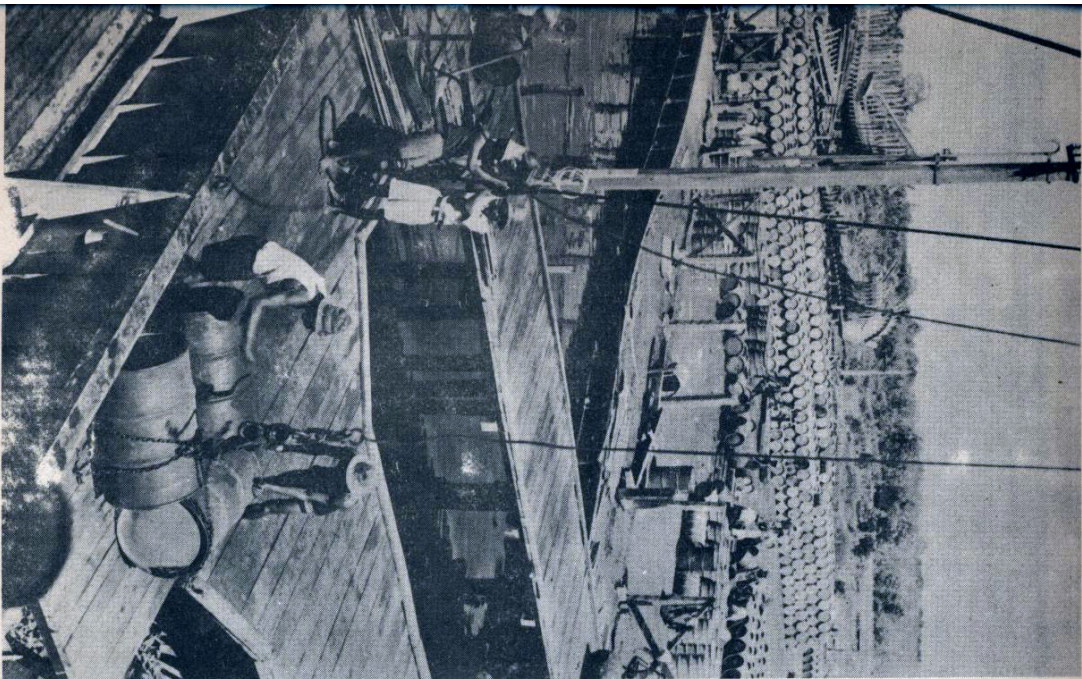

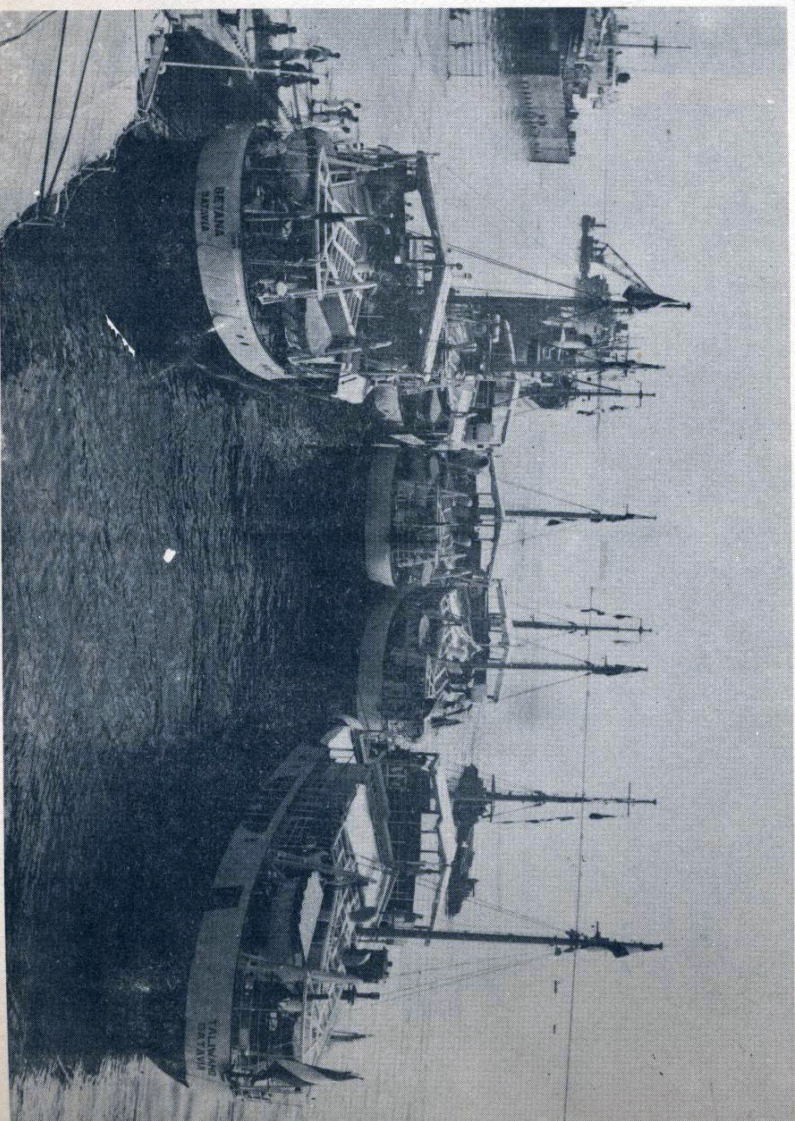
67. - . 25 Maart 1947. De overeenkomst van Linggadjati is geratificeerd ten paleize van den Lt. Gouverneur-Generaal. Dit zou een nieuw begin hebben moeten zijn.

68. - . Uit dezelfde periode stamt deze republikeinsche reclameplaat: een opwekking tot krachtiger voortzetting van den strijd. Leden van de "Bamboe Roentjing"-beweging wordt aanbevolen hun wapen te verwisselen met een Tommy-gun.

71. - . Buiten de Repoebliek ontstaat weer een levendig handelsverkeer en is de wederopbouw gaande.
Foto: de haven van Pontianak, waar thans een groote bedrijvigheid heerscht en olievorraden voor het toemende verkeer worden uitgeladen.

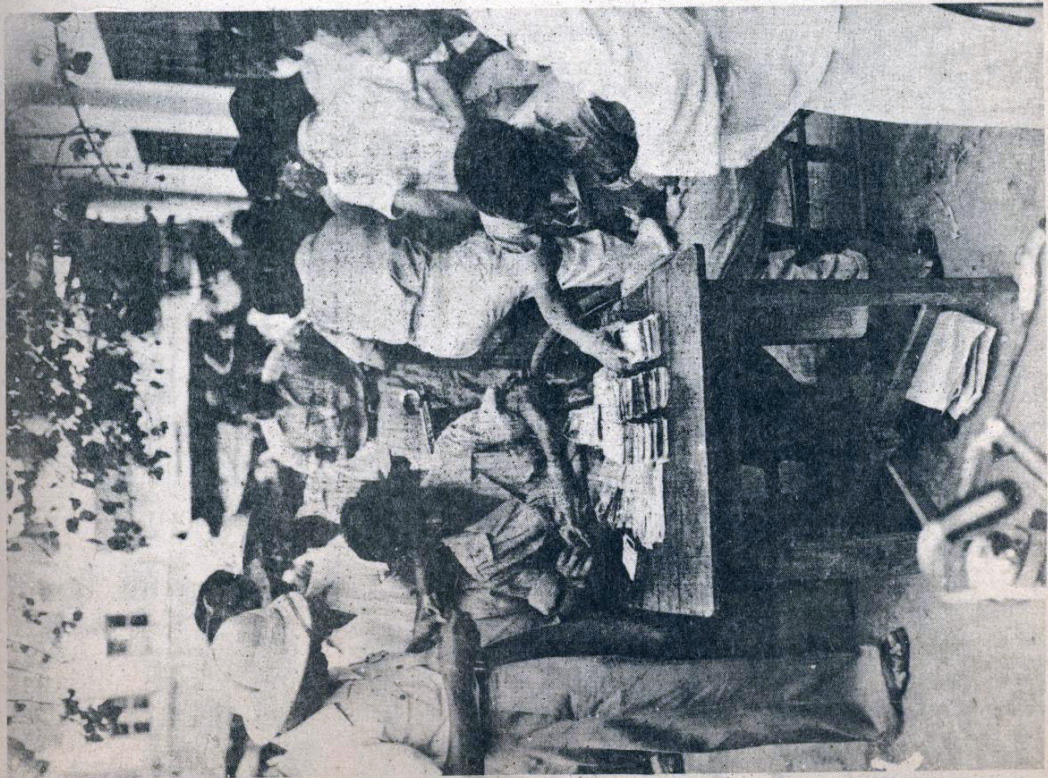
72. - . "Kustvaarders", in Nederland gebouwd, komen in steeds groofter getale aan om bij te dragen tot het herstel van de in oorlogstijd vernielde verbindingen.

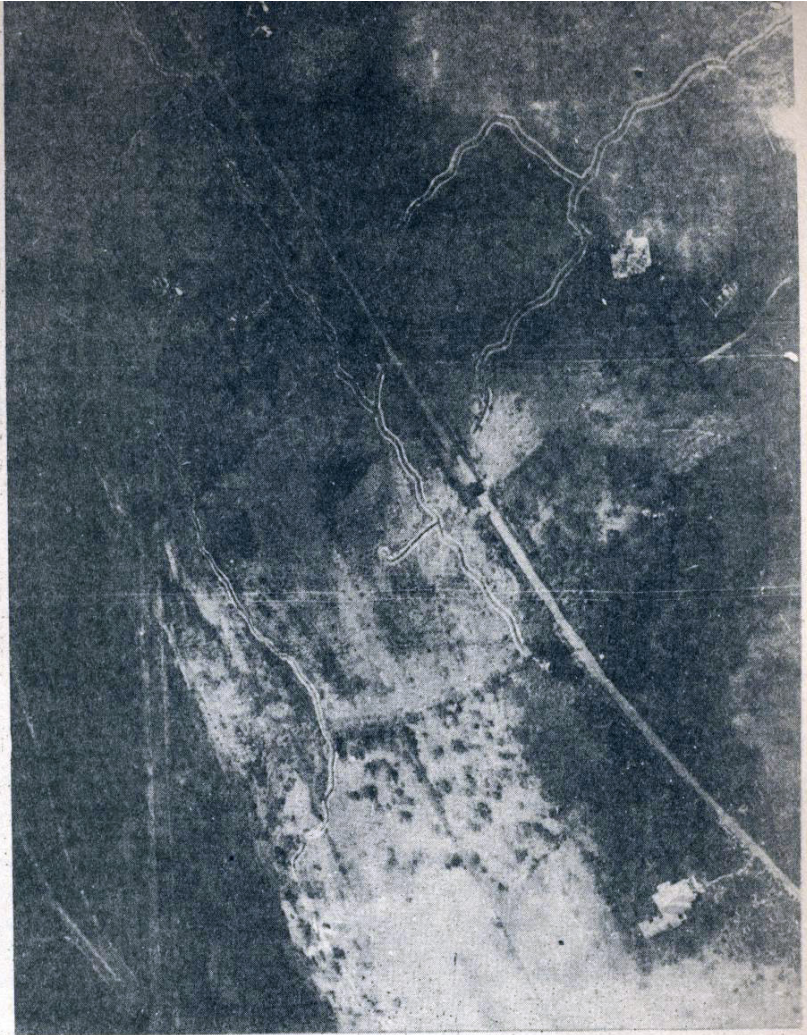
73. en 74. - . Ondanks propaganda en beloften kwamen langzamerhand verschillende belangrijke bevolkingsgroepen in verzet tegen de Repoeblik.
Boven: De leiders der Pasoendanbeweging (West Java) tijdens een demonstratieve optocht.
Beneden: Landgenooten van de hongerende Madoereezen protesteeren te Soerabaja tegen republikeinsch wanbeheer.

75. - . Mede tengevolge van republikeinsche maatregelen en weiger-
 achtigheid om tot een logische oplossing te komen, ontstonden
 op monetair gebied onhoudbare toestanden, die "the man in the
 street" steeds zeer onwelkom waren.
 Een uitzondering daarop vormde het gilde der straatwisselaars.

76. - . Ondanks afspraken, ondanks Linggadjati, ondanks tot het buitenland
 gerichte en van vreedzaamheid doordrenkte betoogen:
 Republikeinsche stellingen (hier Oostvan Semarang), in Mei, Juni en Juli
 aangelegd en ten deele binnen de demarcatielijnen vallend.

77. - . Hadji Agoes Salim, de militante Minister van Buitenlandsche Zaken der Repoeblik, welke - in den geest van het accoord van Linggadjati - geen aparte buitenlandse betrekkingen zou onderhouden.

Hadji Agoes Salim, ongetwijfeld een zeer ontwikkeld en scherpzinnig man, was voor den oorlog o.a. ook werkzaam voor de recherche, werd tijdens de Japansche bezetting opgenomen in verschillende commissie's en deed na den oorlog ook van zich spreken naar aanleiding van het onderzoek naar de "Billiton-kamp-zaak", waarbij een aantal Nederlanders door de "Kempeitai" (Japansche Gestapo) doorgemarteld werden.

78. - . De Ministers Beel en Jonkman, naar Indonesië gekomen, om zich persoonlijk op de hoogte te stellen van de hangende problemen, na aankomst op het vliegveld van Batavia in gesprek met enkele autoriteiten van verscheidenden landaard.

A f s c h r i f t.

Stafkwartier
Divisie „7 December”
Afd. Gen. Staf

Batavia, 27 Mei 1947.

No. B 9 227.

Officiëren, Onderofficiëren en Manschappen v. d. „7 December” Divisie,

Met toenemende onrust slaat de Regeering dagelijksch de verwikkelingen gade die zich afspelen in de gemengde eenheden van het Koninklijk Nederlandsch-Indisch Leger, waarvan de meerderheid merkbare sympathie toonen voor de Indonesische zaak, die goed beschouwd 100 pCt. gerechtvaardigd is, in het bijzonder door ons die 4 jaren onder het Duitsche juk geleefd hebben.

Weliswaar hebben wij ons te onderwerpen aan de wil van de Regeering, die de Indonesische strijd voor haar onafhankelijkheid gewapenderhand in de kiem wil smoren,

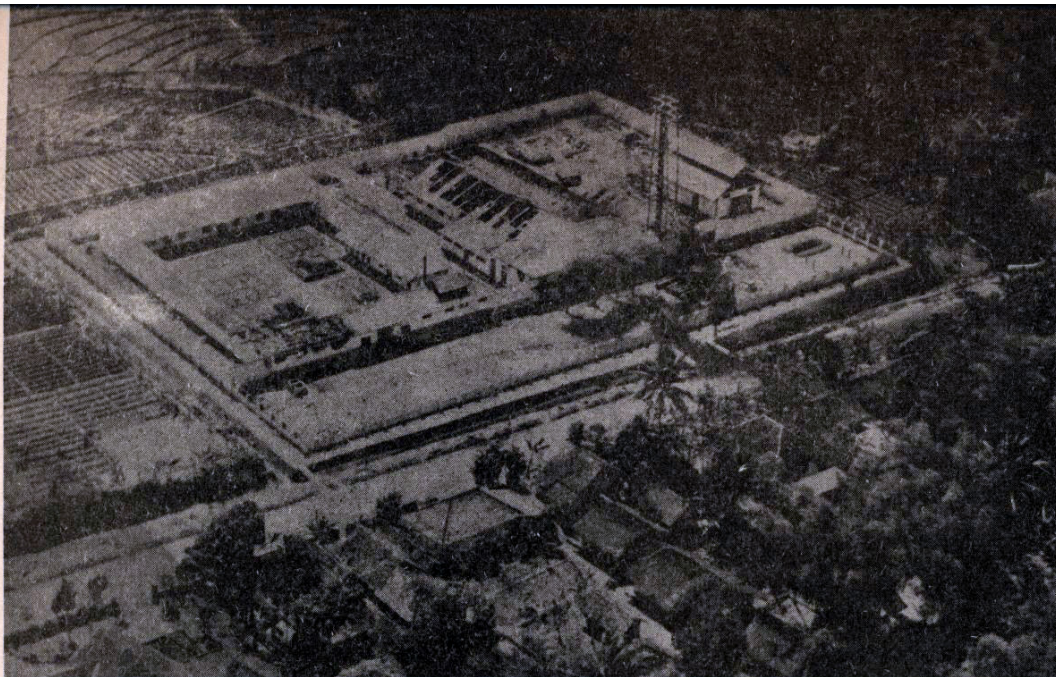
wensen wij in het binnenste van onze harten, dat de mannen van de roemruchtige „7 December” Divisie zich afzijdig zullen houden aan dit noodeloos en onrechtvaardig bloedvergieten ten opzichte van het Indonesische volk.

Moge binnen korte tijd de kliek der Kapitalisten en Kolonialen tot inkeer komen, en laten wij de eersten zijn die door een algemeen lijdelijk verzet druk op hun uitoefenen in het belang van ons geliefde Vaderland en het algemeene welzijn.

79. - . De subversieve actie der Repoeblik werd steeds en met alle middelen gevoerd. Hier een reproductie van een der pamfletten, die onder de Nederlandsche militairen werden verspreid als een officieel, van hooge Nederlandsche militaire autoriteiten emanerend stuk en waarin een sluw beroep op verschillende sentimenten wordt gedaan.

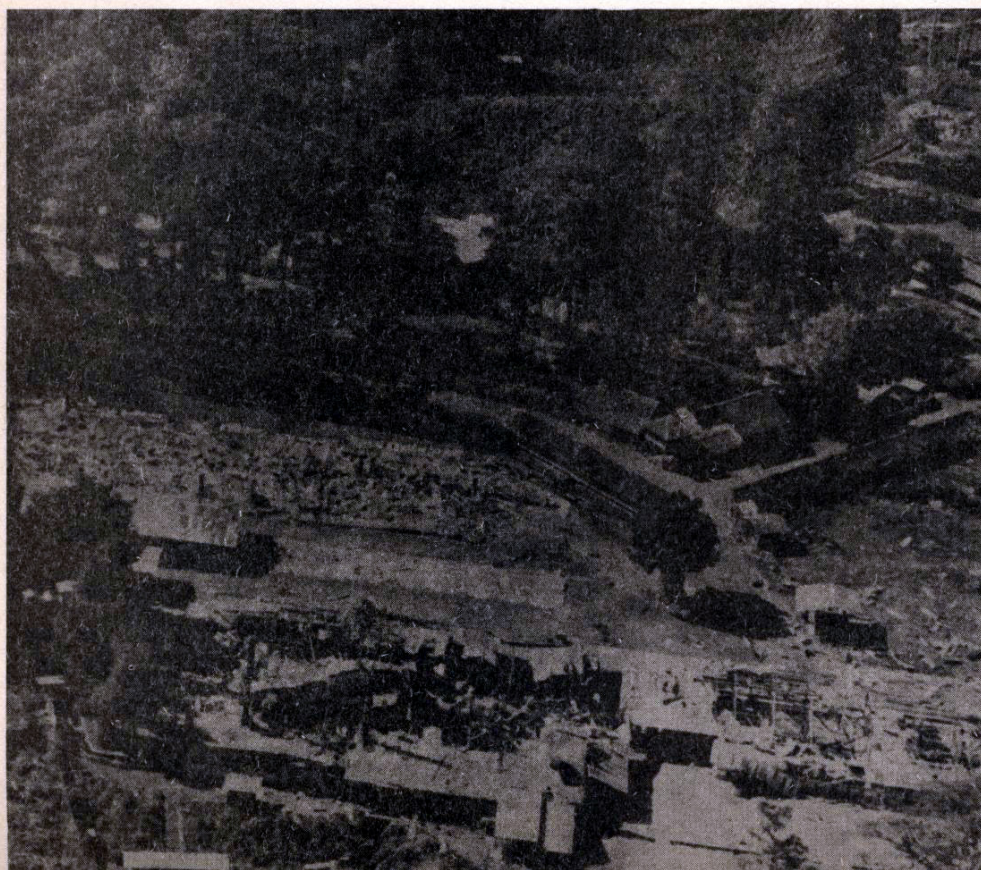

1. - . In den nacht van 20 op 21 Juli 1947 riep de Lt.Gouverneur-Generaal een persconferentie bijeen.Om een einde te maken aan de onduidbare toestand zag de Regeering zich genoodzaakt een politionele actie in te zetten.

2. - . Reeds voor het inzetten der actie waren de Republikeinsche troepen begonnen met de "politiek der verschroeide aarde". Slechts zelden werd deze politiek gericht op militaire doeleinden. Woonwijken van Indonesiërs en Chineezers werden in de asch gelegd, ondernemingsfabrieken vernield. Verwoesting, moord en roof ten nadeele van het eigen volk. Foto toont een groot fabriek-complex te Koenigan zooals het achtergelaten werd.

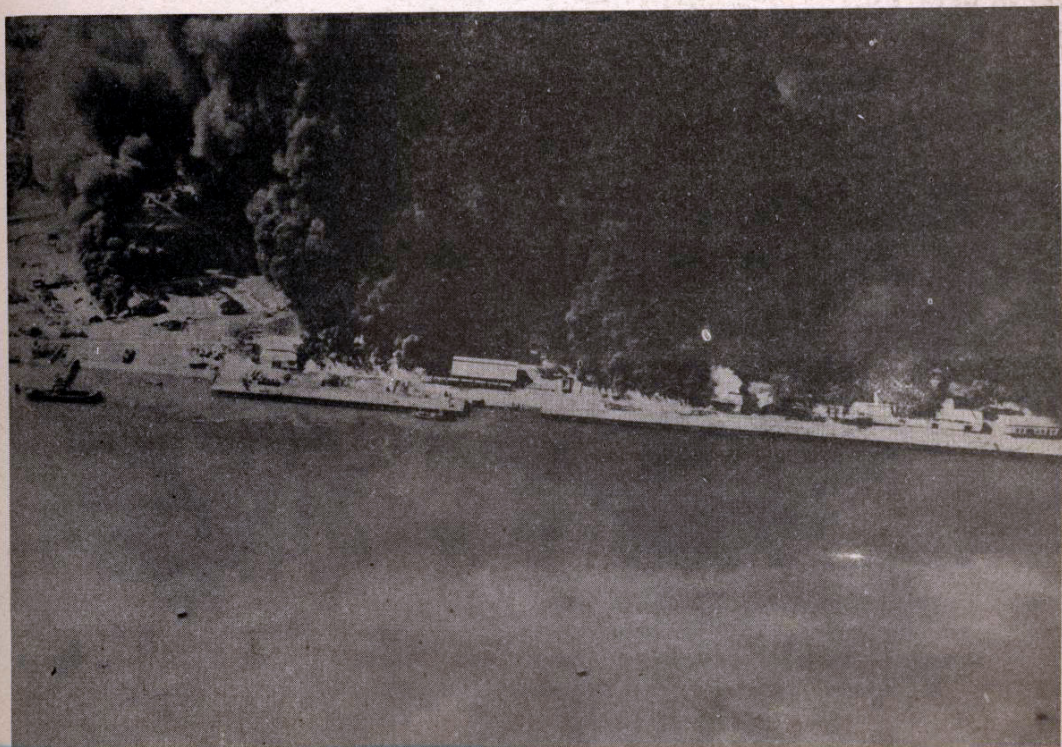
3. - . De fabriek en de drooghuizen van de Kina-onderneming "Wanasoeka" verwoest.

4. - . De thee- en kina-fabriek "Kertamanah", bekend om goede huisvesting voor het Indonesisch personeel, werd opgeblazen. De huizen der Indonesiërs geheel vernield.

5. - . De haven van Tjilatjap moest het ook ontgelden. De pakhuizen in brand.

6. - . Vele rijstpellerijen werden geheel verwoest; de opgestapelde rijst werd in brand gestoken. Ongevraagd begon de bevolking verbrande en goede rijst te scheiden en opnieuw op te stapelen.

7. - . Van deze rijstpellerij in Krawang kon de meeste rijst gered worden - dank zij de groote hulp van een bevolking, die zich verlost gevoelde van de terreur. De fabriek zelf ging geheel verloren.

8. - . Lang voor het aankomen van de Nederlandsche troepen hadden de Republikeinen Soekoredjo reeds verlaten. Ook hier werd de rijst verbrand - de fabriek vernield.

9. - . De Chineesche eigenaar van een rijstpellerij te Soekoredjo wijst de plaats aan, waar gisteren nog een bedrijf was, dat speciaal de Indonesische bevolking, die immers rijst als hoofdvoedsel gebruikt, zoo zeer van noode heeft.

10. - . Waar de Nederlandsche troepen zich vertoonen, verwelkomt hen een dankbare Indonesische bevolking, die zich reeds buiten de dorpen langs de wegen heeft opgesteld. (Madoera).

11. - . "Djempol" (=het gaat goed). Met de duim omhoog, worden de Nederlandsche troepen begroet. (Besoeeki).

12. - . De geterroriseerde bevolking van Krawang begroet de eerste Nederlandsche troepen.

13. - . Een ambtenaar van het Binnenlandsch Bestuur, welke direct achter de troepen in Krawang aankwam, legt de bevolking de gang van zaken uit en vertelt hen welke maatregelen voor hun hulp getroffen zijn.

14. - . Jefke Bautz, uit Limburg, maakt met de bevolking kennis. Verre van angst of haat, spreekt uit deze foto wel een goede verstandhouding.

15. - . Na ruim 6 jaren ontmoet een planter een oude voorman van zijn onderneming. Hoezeer ook deze verarmd en vermagerd is onder Japansch en Republikeinsch bewind, spreekt er toch een groote blijdschap over het weerzien uit deze foto.

16. - . Hoe de Republikeinsche troepen huishielden in Malang, lang voordat de Nederlandsche troepen er heen trokken, blijkt wel uit de foto van deze straat, waar Indonesiërs en Chineezers woonden .

17. - . Ook in Probolinggo vernielden de Republikeinen in het wilde weg.

18. - . Nog een opname van een woonwijk in Malang.

19. - . Het telefoon-kantoor werd in Malang geheel vernield.

20. - . Opschriften in een kantoor in Soekaboemi. Boven het portret van Stalin een tekst, welke uitdrukt: "Onze revolutie is slechts een onderdeel van de wereldrevolutie van het proletariaat."

21. - . In Soekaboemi was de toestand geheel gelijk. Ook hier vernielingen in het wilde weg. Het interieur van het postkantoor van dit eens zoo welvarende bergstadje.

22. - . In Tjilimoes (niet ver van Cheribon) werden 17 Chineezen in een gebouw tezamen gedreven en levend verbrand door Republikeinsche troepen.

23. - . Overzicht van de plaats, waar de massamoord geschiedde.

24. - . Een Chinees, die wist te ontkomen uit zijn in brand gestoken woning werd neergeschoten en gevild (zie rug en beenen) (Tjilimoes).

25. - . Chinees vermoord te Tjilimoes.

26. - . Eenige detail foto's, van de moorden op Chineezzen
gepleegd te Malang.

De hier afgebeelde ongelukkigen werden gewurgd, levend
verbrand, de buik opengereten, onthoofd, terwijl de

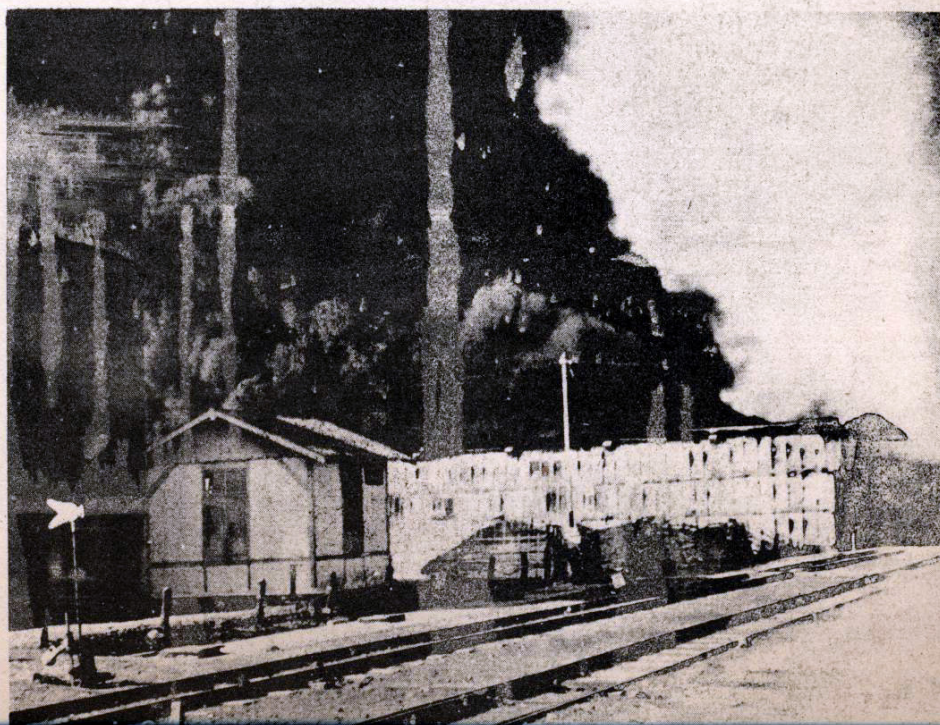
laatste foto laat zien de samengebonden voeten van
een Chinees, die met een handgranaat werd vermoord.

27. - . Ook de pakhuizen in de haven van Probolinggo werden door de Republikeinsche troepen in brand gestoken.

28. - . Brandende pakhuizen in de haven van Probolinggo.

29. - . Na de moord op haar man en opgejaagd door de Republikeinsche troepen wist deze vrouw met haar kind de veiligheid van een vooruitgeschoven Roode Kruis-post te bereiken.

30. - . Honger en angst staan geschreven op de gezichten van deze Indonesische vrouwen, die nog tijdig uit de handen der Republikeinsche troepen gered konden worden.

31. - . Overal waar de Nederlandsche troepen kwamen, werden ze op de voet gevolgd door het Roode Kruis. Eten-uitdeeling in Malang.

32. - . Ook de Medische hulp van het Roode Kruis werd veel gevraagd en met groote dankbaarheid aanvaard.

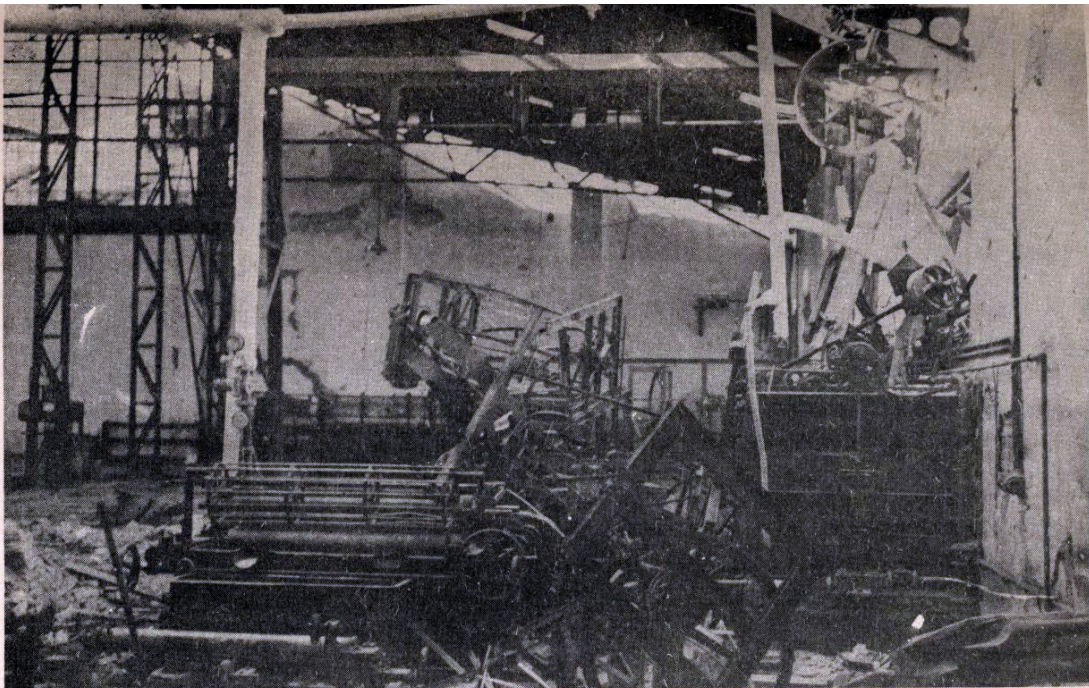

33. - . De jeugd speciaal werd zoo goed mogelijk verzorgd met kleeding en voedsel (Cheribon).

34. - . Mobiele Sound Units brengen de bevolking op de hoogte van de maatregelen, welke genomen zullen worden tot herstel van recht en orde.

35. - . Inmiddels gaan de Republikeinse troepen door met hun willekeurige vernielingen. Een textielfabriek in Soekoredjo.

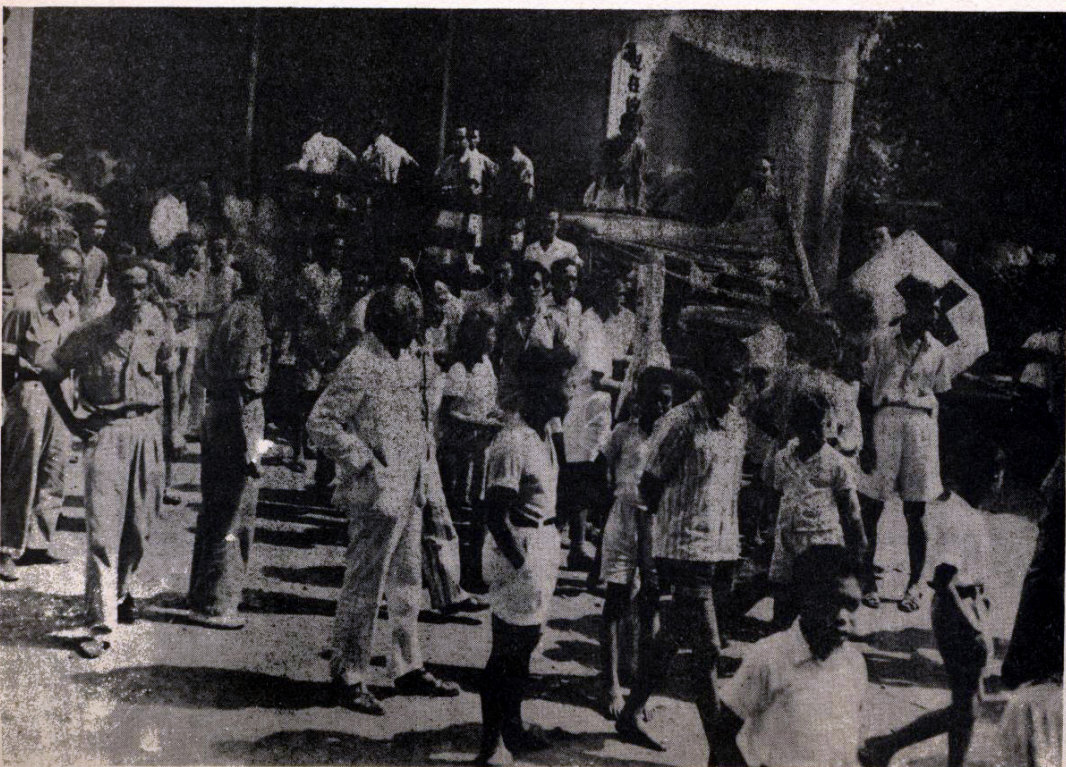
36. - . Dezelfde textielfabriek (ouder gedeelte met houten kap constructie).

37. - . Speciaal de Chineesche burgerbevolking moest het overal ontgelden. Hun huizen werden verwoest, hun bezittingen geroofd en verbrand. Op doortocht van Singosari naar Soerabaja worden deze vluchtelingen te Lawang op trucks van de Nederlandsche militairen overgebracht.

38. - . Chineesche hulpcorpsen helpen ter ondersteuning van getroffen landgenooten in Tjilimoes. De vluchtelingen bij hun vertrek naar Cheribon.

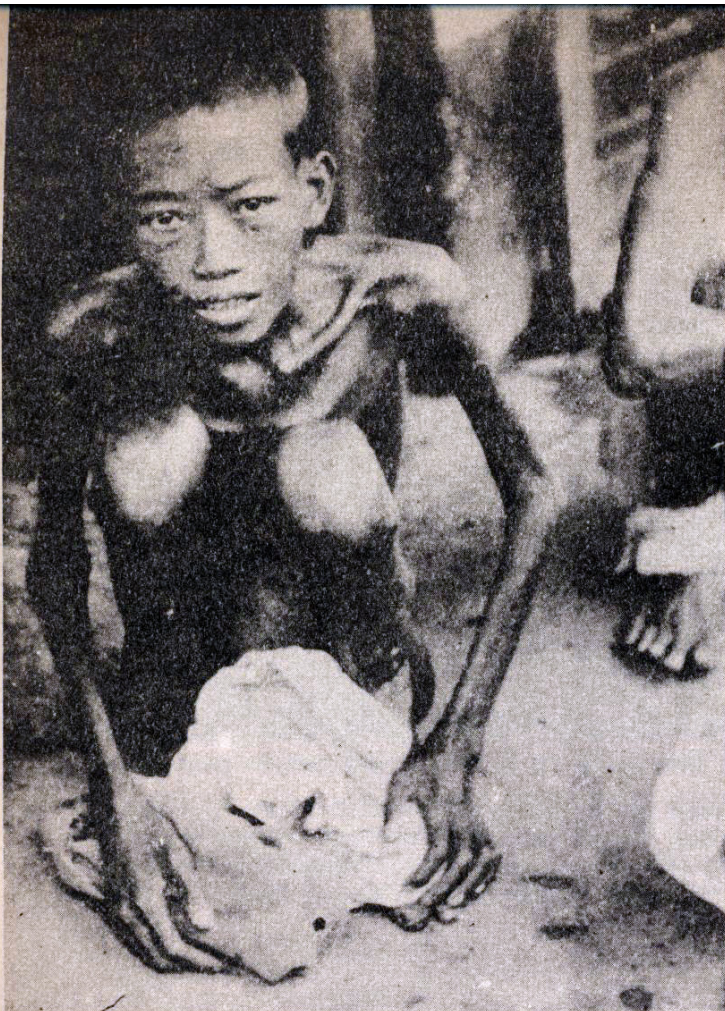

39. - . Dit beeld treft U aan overal waar Nederlandsche troepen zijn gelegen. De hongerige bevolking wacht tot de kok van de kazerne het eten heeft verdeeld.

40. - . Kennelijk is één van de vier Freedoms, die de Republiek, in navolging van Roosevelt, aan de Indonesische bevolking beloofde, aan dit kind voorbijgegaan.

41 en 42. - . In meer dan één opzicht blijken de Japanners goede leermeesters te zijn geweest.
In een republikeinsche gevangenis te Palembang werden Indonesiërs aangetroffen, die kennelijk door de Republikeinsche autoriteiten ter verhogering werden achtergelaten.

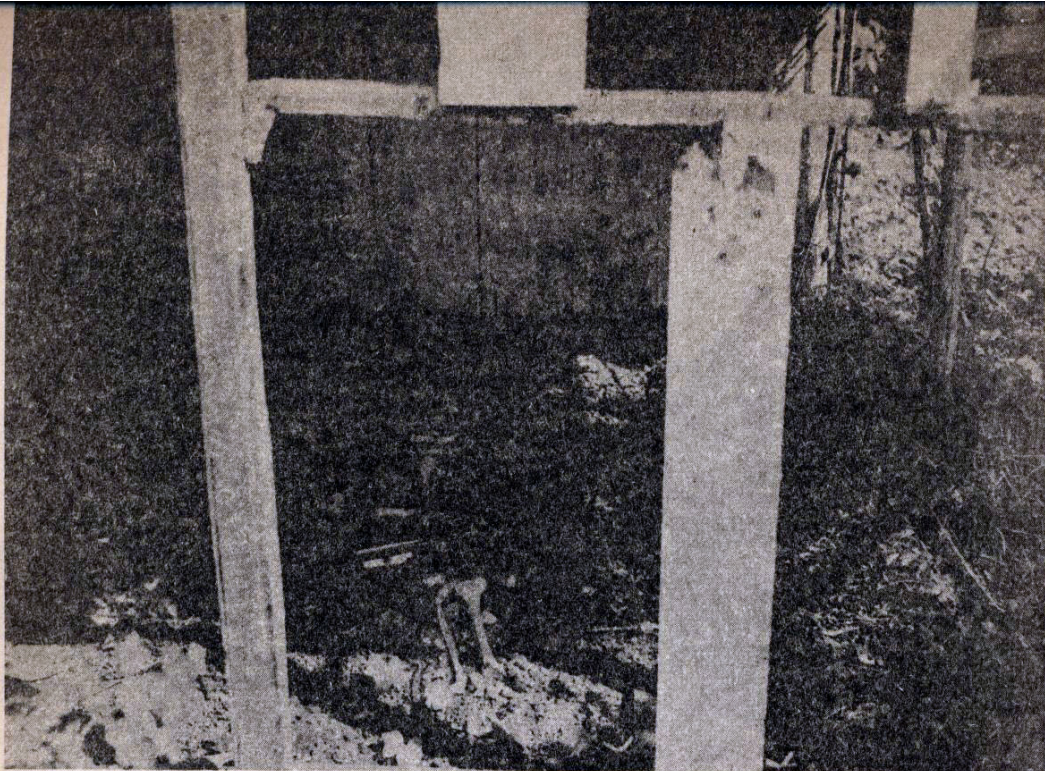

43. - . Hoe het "organiseerende" Republikeinsche bewind zich van zijn taak kweet, blijkt uit deze foto's van Madoera. Zij, die nog leefden.....

44. - . Zij, die verhongerd waren.....

45. - . Men nam de moeite niet de verhongerden te begraven.
De mieren deden het werk.

46. - . Beeld van wat het Republikeinsche bewind beteekende voor
die millioenen, die niet tot de uitverkorenen behoorden.

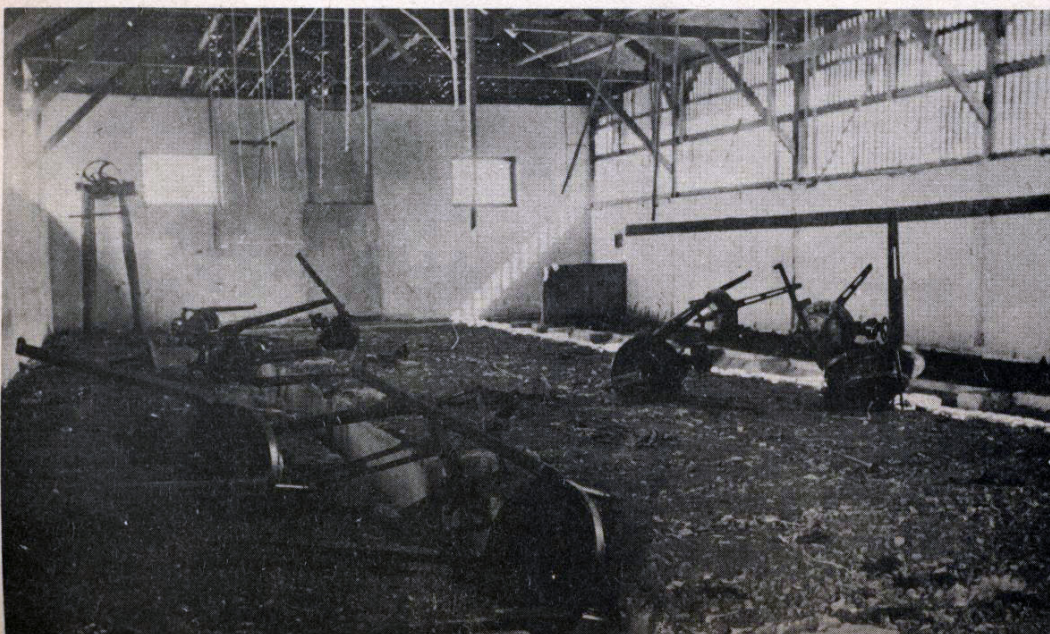
A. en B. - . Evenals elders verdreven de republikeinsche strijdkrachten op Ma-
doera, voordat zij zelf terugtrokken, de bevolking van huis en haard in
hun gebruikelijke poging om het de Nederlanders onmogelijk te maken
een normale samenleving op te bouwen. Doch ook hier faalde deze poging,
aangezien de bevolking zoo snel mogelijk weer naar de door de Neder-
landers bezette dorpen terugstroomde, zoodra zij zich aan de greep van
de terreur konden onttrekken.
Bovenste foto: terugkerende bevolking.
Onderste foto: de terugkeerenden juichen een truck met Nederlandsche
militairen toe.

9. - . Op vele plekken hielp de bevolking mede met het opruimen van de versperringen, welke de Nederlandsche troepen op hun weg tegenkwamen.

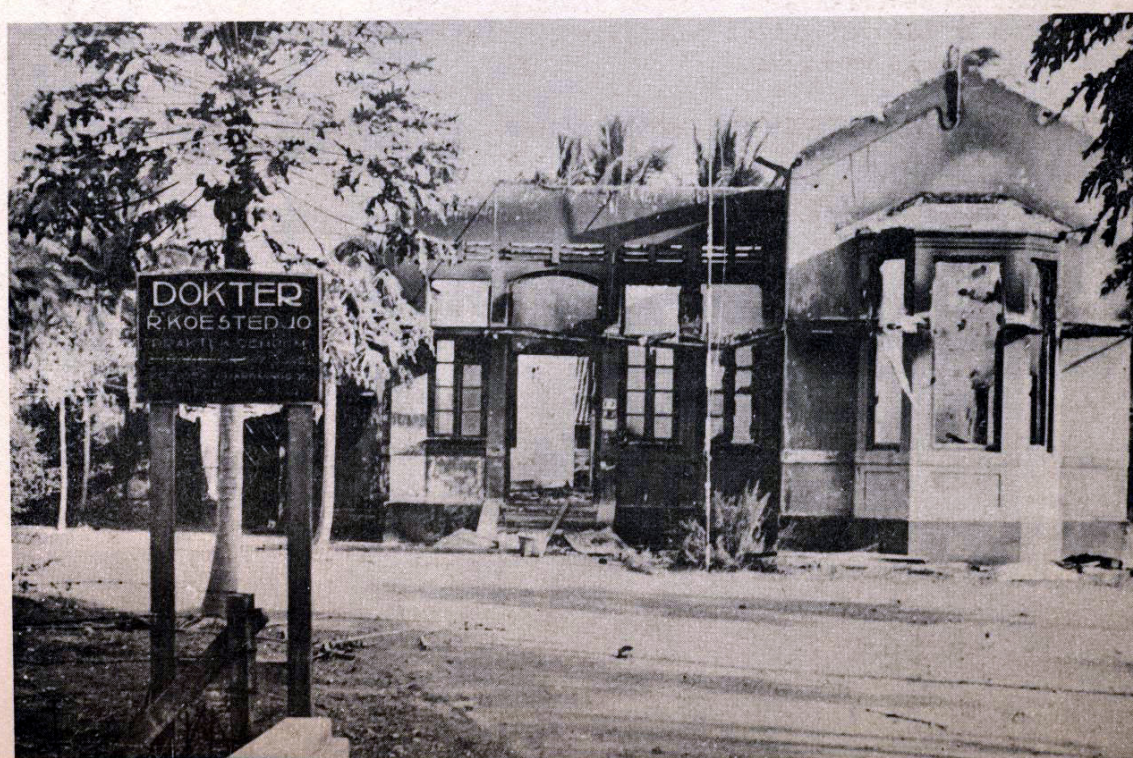
10. - . Voordat de Nederlandsche troepen in staat waren de bevolkings-industrieeën in Linggadjati te beveiligen, werd door de Republikeinen deze spinnerij vernield.

E. - . De Republiek Indonesia respecteerde door de onderteekening van Linggadjati, alle particuliere eigendomsrechten. Bij de suikerfabriek van Djatibarang werd zooals gebruikelijk echter dit bord aangetroffen: "Eigendom (Milik) van de Republiek Indonesia".

F. - . De Indonesische arts Raden Koestedjo verzaakte zijn plicht als medicus niet en bood hulp aan personen van verschillende landaard, waaronder ook Europeanen. De terroristen straffen hem hiervoor.

G. - . In een Indonesisch dorpje in de buurt van Tegal werd dit klein-
ne vervlinderde meisje aangetroffen. Haar ouders werden door de Re-
publikeinen vermoord. Na het wegtrekken der terroristen werd het
kind door de dorpsbewoners opgenomen en verzorgd.

H. - . De Indonesische jeugd uit haar vreugde over de komst van
de Nederlandse militairen.

M. - . Een der steunpilaren, die het republikeinsche leger ontviel.
 Japanner, die zelfmoord pleegde bij de nadering van de Neder-
 landsche troepen in Soemedang.

N. - . Extremist, die kort voor het maken van deze foto 3 vrouwen
 op beestachtige wijze vermoordde - 's mans gelaatsuitdrukking
 zal ongetwijfeld den psychiater interesseeren.

O. - . 70 Millioen zielen - 1 Leider.

Ditmaal werd deze slagzin, thans in het Indonesisch gesteld, aange-
troffen op een door de republikeinsche troepen verwoeste burger-
woning.

P. - . Duizenden Sumatranen stroomden na de bevrijding samen te Medan
voor een onafhankelijkheids-demonstratie, waarbij aan de Recomba voor
Noord-Sumatra een verzoekschrift werd overhandigd, waarin voor dit ge-
west onafhankelijkheid binnen het kader van de overeenkomst van Ling-
gardjati werd gevraagd.

I. - . Dit beeld stelle men tegenover de veelgepubliceerde uitlatingen van de Djocjasche autoriteiten, dat de Republikeinsche Rijstleveranties aan India zonder bezwaar kunnen worden voortgezet.

J. - . Idem.

K. - • Ten tijde van de proclamatie van de Republiek werden te Koeningan 23 Indo-Europeaan door de Partai Masjoemi op een wreesselijke wijze mishandeld en daarna vermoord. Nadat op aanwijzing van de bevolking het massa-graf was opengelegd, deden onze troepen deze lugubere vondst.

L. - • In de gevangenis te Banjoemas werden in staat van vervuiling en ellende verkeerende Indoneziërs aangetroffen, die wegens gebrek aan "semangat" (geest van verzet) tot den dood middels uithongering werden veroordeeld. Deze man was juist overleden, toen de troepen de gevangenis binnentraden.

